

2 Samuel

Chapter 1

¹και εγενετο μετα το αποθανειν σαουλ και δαυιδ ανεστρεψεν τυπτων τον αμαληκ και εκαθισεν δαυιδ εν σεκελακ ημερας δυο² και εγενηθη τη ημερα τη τριτη και ιδου ανηρ ηλθεν εκ της παρεμβολης εκ του λαου σαουλ και τα ιματια αυτου διερωγατα και γη επι της κεφαλης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επεσεν επι την γην και προσεκυνησεν αυτω³ και ειπεν αυτω δαυιδ ποθεν συ παραγινη και ειπεν προς αυτον εκ της παρεμβολης ισραηλ εγω διασεσωσμαι⁴ και ειπεν αυτω δαυιδ τισ ο λογος ουτος απαγγειλον μοι και ειπεν οτι εφυγεν ο λαος εκ του πολεμου και πεπτωκασι πολλοι εκ του λαου και απεθανον και απεθανεν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου απεθανεν⁵ και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου⁶ και ειπεν το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει τω γελβουε και ιδου σαουλ επεστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου τα αρματα και οι ιππαρχαι συνησαν αυτω⁷ και επεβλεψεν επι τα οπισω αυτου και ειδεν με και εκαλεσεν με και ειπα ιδου εγω⁸ και ειπεν μοι τισ ει συ και ειπα αμαληκιτησ εγω ειμι⁹ και ειπεν προς με στηθι δη επανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα η ψυχη μου εν εμοι¹⁰ και επεστην επ' αυτον και εθανατωσα αυτον οτι ηδεν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι το υβραχιονοσ αυτου και ενηνοχα αυτα τω κυριω μου ωδε¹¹ και εκρατησεν δαυιδ των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα και παντες οι ανδρες οι μετ' αυτου διερρηξαν τα ιματια αυτων¹² και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστευσαν εως δειλησ επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και επι τον λαον ιουδα και επι τον οικον ισραηλ οτι επληγησαν εν ρομφαια¹³ και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαληκιτου εγω ειμι¹⁴ και ειπεν αυτω δαυιδ πως ο υκ εφοβηθησ επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον κυριου¹⁵ και εκαλεσεν δαυιδ εν των παιδαριων αυτου και ειπεν προσελθων απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεθανεν¹⁶ και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αιμα σου επι την κεφαλην σου οτι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων οτι εγω εθανατωσα τον χριστον κυριου¹⁷ και εθρηνησεν δαυιδ τον θρηνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου¹⁸ και ειπεν του διδαξαι τους υιους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλιου του ευθουσ¹⁹ στηλωσον ισραηλ υπερ των τεθνηκοτων επι τα υψη σου τραυματιων πως επεσαν δυνατοι²⁰ μη αναγγειλητε εν γεθ και μη ευαγγελισησθε εν ταισ εξοδοισ ασκαλωνοσ μηποτε ευφρανθωσιν θυγατερεσ αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασωνται θυγατερεσ των απεριτμητων²¹ ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσοσ και μη υετοσ εφ' υμασ και αγροι απαρχων οτι εκει προσωχθισθη θυρεοσ δυνατων θυρεοσ σαουλ ουκ εχρισθη εν ελαιω²² αφ' αιματοσ τραυματιων απο στεατοσ δυνατων τοξον ιωναθαν ουκ απεστραφη κενον εισ τα οπισω και ρομφαια σαουλ ουκ ανεκαμψεν κενη²³ σαουλ και ιωναθαν οι ηγαπημενοι και ωραιοι ου διακεχωρισμενοι ευπρεπεισ εν τη ζωη αυτων και εν τω θανατω αυτων ου διεχωρισθησαν υπερ αετουσ κουφοι και υπερ λεοντασ εκραταιωθησαν²⁴ θυγατερεσ ισραηλ επι σαουλ κλαυσατε τον ενδιδυσκοντα υμασ κοκκινα μετα κοσμου υμων τον αναφεροντα κοσμον χρυσοσ επι τα ενδυματα υμων²⁵ πως επεσαν δυνατοι εν μεσω του πολεμου ιωναθαν επι τα υψη σου τραυματιασ²⁶ αλγω επι σοι αδελφε μου ιωναθαν ωραιοθησ μοι σφοδρα εθαυμαστωθη η αγαπησισ σου εμοι υπερ αγαπησιν γυναικων²⁷ πως επεσαν δυνατοι και απωλοντο σκευη πολεμικα

Chapter 2

¹και εγενετο μετα ταυτα και επηρωτησεν δαυιδ εν κυριω λεγων ει αναβω εισ μιαν των πολεων ιουδα και ειπεν κυριοσ προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβω και ειπεν εισ χεβρων² και ανεβη εκει δαυιδ εισ χεβρων και αμφοτεραι αι γυναικεσ αυτου αχινοομ η ιεζραηλιτισ και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου³ και οι ανδρες οι μετ' αυτου εκαστοσ και ο οικοσ αυτου και κατωκουν εν ταισ πολεσιν χεβρων⁴ και ερχονται ανδρες της ιουδαιασ και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οικον ιουδα και απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι οι ανδρες ιαβισ της γαλααδιτιδοσ εθαψαν τον σαουλ⁵ και απεστειλεν δαυιδ αγγελουσ προς τουσ ηγουμενουσ ιαβισ της γαλααδιτιδοσ και ειπεν προς αυτουσ ευλογημενοι υμεισ τω κυριω οτι πεποιηκατε το ελεοσ τουτο επι τον κυριον υμων επι σαουλ τον χριστον κυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτου⁶ και νυν ποιησαι κυριοσ μεθ' υμων ελεοσ και αληθειαν και γε εγω ποιησω μεθ' υμων τα αγαθα ταυτα οτι εποιησατε το ρημα τουτο⁷ και νυν κραταιουσθωσαν αι χειρεσ υμων και γινεσθε εισ υιουσ δυνατουσ οτι τεθνηκεν ο κυριοσ υμων σαουλ και γε εμε κεχρικεν ο οικοσ ιουδα εφ' εαυτουσ εισ βασιλεα⁸ και αβεννηρ υιοσ νηρ αρχιστρατηγοσ του σαουλ ελαβεν τον ιεβοσθε υιον σαουλ και ανεβιβασεν αυτον εκ της παρεμβολης εισ μαναειμ⁹ και εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν και επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον εφραιμ και επι τον β

ενιαμιν και επι παντα ισραηλ¹⁰ τεσσαρακοντα ετων ιεβοσθε υιοσ σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβασιλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ¹¹ και εγενοντο αι ημεραι ασ δαυιδ εβασιλευσεν εν χειβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνασ¹² και εξηλθεν αβεννηρ υιοσ νηρ και οι παιδεσ ιεβοσθε υιου σαουλ εκ μαναεμ εισ γαβαων¹³ και ιωαβ υιοσ σαρουιασ και οι παιδεσ δαυιδ εξηλθοσαν εκ χειβρων και συναντωσιν αυτοισ επι την κρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν¹⁴ και ειπεν αβεννηρ προσ ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιξατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσα ν¹⁵ και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεκα των ιεβοσθε υιου σαουλ και δωδεκα εκ των παιδων δαυιδ¹⁶ και εκρατησαν εκαστος τη χειρι την κεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαιρα αυτου εισ πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μερισ των επιβουλων η εστιν εν γαβαων¹⁷ και εγενετο ο πολεμοσ σκληροσ ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννηρ και ανδρεσ ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ¹⁸ και εγενοντο εκει τρεις υιοι σαρουιασ ιωαβ και αβεσσα και ασαηλ και ασαηλ κουφοσ τοισ ποσιν αυτου ωσει μια δορκασ εν αγρω¹⁹ και κατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννηρ και ουκ εξεκλινεν του πορευεσθαι εισ δεξια ουδε εισ αριστερα κατοπισθεν αβεννηρ²⁰ και επεβλεψεν αβεννηρ εισ τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτοσ ασαηλ και ειπεν εγω ειμι²¹ και ειπεν αυτω αβεννηρ εκκλινον συ εισ τα δεξια η εισ τα αριστερα και κατασχεσαυτω εν των παιδαριων και λαβεσαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουκ ηθελησεν ασαηλ εκκλιναι εκ των οπισθεν αυτου²² και προσεθετο ετι αβεννηρ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ' εμου ινα μη παταξω σε εισ την γην και πως αρω το προσωπον μου προσ ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεφε προσ ιωαβ τον αδελφον σου²³ και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννηρ εν τω οπισω του δορατοσ επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πασ ο ερχομενοσ εωσ του τοπου ου επεσεν εκει ασαηλ και απεθανεν και υφιστατο²⁴ και κατεδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννηρ και ο ηλιοσ εδυνεν και αυτοι εισηλθον εωσ του βουνου αμμων ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων²⁵ και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννηρ και εγενηθησαν εισ συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενοσ²⁶ και εκαλεσεν αβεννηρ ιωαβ και ειπεν μη εισ νικοσ καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδασ οτι πικρα εσται εισ τα εσχατα και εωσ ποτε ου μη ειπηστω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων²⁷ και ειπεν ιωαβ ζη κυριοσ οτι ει μη ελαλησασ διοτι τοτε εκ πρωιθεν ανεβη ο λαοσ εκαστοσ κατοπισθεν του αδελφου αυτου²⁸ και εσαλπισεν ιωαβ τη σαλπιγγι και απεστησαν πασ ο λαοσ και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσεθεντο ετι του πολεμειν²⁹ και αβεννηρ και οι ανδρεσ αυτου απηλθον εισ δυσμασ ολην την νυκτα εκεινην και διεβαιναν τον ιορδανην και επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εισ την παρεμβολην³⁰ και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννηρ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρεσ και ασαηλ³¹ και οι παιδεσ δαυιδ επαταξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννηρ τριακοσιουσ εξηκοντα ανδρασ παρ' αυτου³² και αιρουσιν τον ασαηλ και θαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατροσ αυτου εν βαιθλεεμ και επορευθη ιωαβ και οι ανδρεσ οι μετ' αυτου ολην την νυκτα και διεφασεν αυτοισ εν χειβρων

Chapter 3

¹ και εγενετο ο πολεμοσ επι πολυ ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και ο οικοσ δαυιδ επορευετο και εκραταιουτο και ο οικοσ σαουλ επορευετο και ησθενει² και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χειβρων και ην ο πρωτοτοκοσ αυτου αμνων της αχινοομ της ιεζραηλιτιδοσ³ και ο δευτεροσ αυτου δαλουια της αβιγαιασ της καρμηλιασ και ο τριτοσ αβεσσαλωμ υιοσ μααχα θυγατροσ θολμιβ ασιλεωσ γεσιρ⁴ και ο τεταρτοσ ορνια υιοσ φεγγιθ και ο πεμπτοσ σαβατια της αβιταλ⁵ και ο εκτοσ ιεθερααμ της αιγλα γυναικοσ δαυιδ ουτοι ετεχθησαν τω δαυιδ εν χειβρων⁶ και εγενετο εν τω ειναι τον πολεμον ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ⁷ και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσθε υιοσ σαουλ προσ αβεννηρ τι οτι εισηλθεσ προσ την παλλακην του πατροσ μου⁸ και εθυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσθε και ειπεν αβεννηρ προσ αυτον μη κεφαλη κυνοσ εγω ειμι εποιησα ελεοσ σημερον μετα του οικου σαουλ του πατροσ σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ηυτομολησα εισ τον οικον δαυιδ και ι επιζητεισ επ' εμε υπερ αδικιασ γυναικοσ σημερον⁹ ταδε ποιησαι ο θεοσ τω αβεννηρ και ταδε προσθει η αυτω οτι καθωσ ωμοσεν κυριοσ τω δαυιδ οτι ουτωσ ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη¹⁰ περιελειν την βασιλειαν απο του οικου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν απο δαν εωσ βηρσαβεε¹¹ και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσθε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον¹² και απεστειλεν αβεννηρ αγγελοσ προσ δαυιδ εισ θαιλαμου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ' εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προσ σε παντα τον οικον ισραηλ¹³ και ειπεν δαυιδ εγω καλωσ διαθησομαι προσ σε διαθηκην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουκ οψει το προσωπον μου εαν μη αγαγησ την μελχολ θυγατερα σαουλ παραγινομενου σο υ ιδειν το προσωπον μου¹⁴ και εξαπεστειλεν δαυιδ προσ μεμφιβοσθε υιον σαουλ αγγελοσ λεγων αποδ

ος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εκατον ακροβυστιαισ αλλοφυλων¹⁵ και απεστειλεν μεμφιβοσθε και ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλιτηλ υιου σελλησ¹⁶ και επορευετο ο ανηρ αυτης μετ' αυτης κλαιων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου ανα στρεφε και ανεστρεψεν¹⁷ και ειπεν αβεννηρ προς τους πρεσβυτερουσ ισραηλ λεγων εχθεσ και τριτην εζητειτε τον δαυιδ βασιλευειν εφ' υμων¹⁸ και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου δαυιδ σωσω τον ισραηλ εκ χειροσ αλλοφυλων και εκ χειροσ παντων των εχθρων αυτων¹⁹ και ελαλησεν αβεννηρ εν τοισ ωσιν βενιαμιν και επορευθη αβεννηρ του λαλησαι εισ τα ωτα του δαυιδ εισ χεβρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοισ ισραηλ και εν οφθαλμοισ παντοσ οικου βενιαμιν²⁰ και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εισ χεβρων και μετ' αυτου εικοσι ανδρες και εποιησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοισ ανδρασιν τοισ μετ' αυτου ποτον²¹ και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηκην και βασιλευσεις επι πασιν οισ επιθυμει η ψυχη σου και απεστειλεν δαυιδ τον αβεννηρ και επορευθη εν ειρηνη²² και ιδου οι παιδεσ δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της εξοδιασ και σκυλα πολλα εφερον μετ' αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εισ χεβρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη²³ και ιωαβ και πασα η στρατια αυτου ηχησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντεσ ηκει αβεννηρ υιοσ νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη²⁴ και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποιησασ ιδου ηλθεν αβεννηρ προς σε και ινα τι εξαπεσταλκασ αυτον και απεληλυθεν εν ειρηνη²⁵ ουκ οιδασ την κακιαν αβεννηρ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο και γνωμαι την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωμαι απαντα οσα συ ποιεισ²⁶ και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελουσ οπισω αβεννηρ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατοσ του σιραμ και δαυιδ ουκ ηδει²⁷ και επεστρεψεν αβεννηρ εισ χεβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιωσ της πυλησ λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απεθανεν εν τω αιματι ασαηλ του αδελφου ιωαβ²⁸ και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν αθωοσ ειμι εγω και η βασιλεια μου απο κυριου εως αιωνοσ απο των αιματων αβεννηρ υιου νηρ²⁹ κατανησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατροσ αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορρησ και λεπροσ και κρατων σκυταλησ και πιπτων εν ρομφαια και ελασσουμενοσ αρτοισ³⁰ ιωαβ δε και αβεσσα ο αδελφοσ αυτου διεπαρετηρουντο τον αβεννηρ ανθ' ων εθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαβαων εν τω πολεμω³¹ και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ' αυτου διαρρηξατε τα ιματια υμων και περιζωσασθε σακκουσ και κοπτεσθε εμπροσθεν αβεννηρ και ο βασιλευσ δαυιδ επορευετο οπισω της κλινησ³² και θαπτουσιν τον αβεννηρ εισ χεβρων και ηρεν ο βασιλευσ την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πασ ο λαοσ επι αβεννηρ³³ και εθρηνησεν ο βασιλευσ επι αβεννηρ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθανειται αβεννηρ³⁴ αι χειρεσ σου ουκ εδεθησαν οι ποδεσ σου ουκ εν πεδαισ ου προσηγαγεν ωσ ναβαλ ενωπιον υιωσ αδικιασ επεσασ και συνηχη πασ ο λαοσ του κλαυσαι αυτον³⁵ και ηλθεν πασ ο λαοσ περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοισ ετι ουσ ησ ημερασ και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεοσ και ταδε προσθειη οτι εαν μη δυη ο ηλιοσ ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντοσ τινοσ³⁶ και εγνω πασ ο λαοσ και ηρεσεν ενωπιον αυτων παντα οσα εποιησεν ο βασιλευσ ενωπιον του λαου³⁷ και εγνω πασ ο λαοσ και πασ ισραηλ εν τη ημερα εκεινη οτι ουκ εγενετο παρα του βασιλεωσ θανατωσαι τον αβεννηρ υιον νηρ³⁸ και ειπεν ο βασιλευσ προς τους παιδασ αυτου ουκ οιδαστε οτι ηγουμενοσ μεγασ πεπτωκεν εν τη ημερα ταυτη εν τω ισραηλ³⁹ και οτι εγω ειμι σημερον συγγενησ και καθεσταμενοσ υπο βασιλεωσ οι δε ανδρες ουτοι υιοι σαρουιασ σκληροτεροι μου εισιν ανταποδω κυριοσ τω ποιουντι πονηρα κατα την κακιαν αυτου

Chapter 4

¹ και ηκουσεν μεμφιβοσθε υιοσ σαουλ οτι τεθηκεν αβεννηρ εν χεβρων και εξελυθησαν αι χειρεσ αυτου και παντεσ οι ανδρες ισραηλ παρειθησαν² και δυο ανδρες ηγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσθε υιω σαουλ ονομα τω ενι βααανα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαιου εκ των υιωσ βενιαμιν οτι βηρωθ ελογιζετο τοισ υιοισ βενιαμιν³ και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εισ γεθθαιμ και ησαν εκει παροικουντεσ εως της ημερασ ταυτησ⁴ και τω ιωναθαν υιω σαουλ υιοσ πεπληγωσ τουσ ποδασ υιοσ ετων πεντε ουτοσ εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον η τιθηνοσ αυτου και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επεσεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσθε⁵ και επορευθησαν υιοι ρεμμων του βηρωθαιου ρεκχα και βααανα και εισηλθον εν τω καυματι της ημερασ εισ οικον μεμφιβοσθε και αυτοσ εκαθευδεν εν τη κοιτη της μεσημβριασ⁶ και ιδου η θυρωροσ του οικου εκαθαιρεν πυρουσ και ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεκχα και βααανα οι αδελφοι διελαθον⁷ και εισηλθον εισ τον οικον και μεμφιβοσθε εκαθευδεν επι της κλινησ αυτου εν τω κοιτωνι αυτου και τυπτουσιν αυτον και θανατουσιν και αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και απηλθον οδον την κατα δυσμασ ολην την νυκτα⁸ και ηνεγκαν την κεφαλην μεμφιβοσθε τω δαυιδ εισ χεβρων και ειπαν προς τον βασιλεα ιδου η κεφαλη μεμφιβοσθε υιου σαουλ του εχθρου σου οσ εζητει την ψυχην σου και εδωκεν κυριοσ τω κυριω βασιλει εκδικη

σιν των εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εκ σαουλ του εχθρου σου και εκ του σπερματος αυτου⁹ και απεκριθη δαυιδ τω ρεκχα και τω βαανα αδελφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαιου και ειπεν αυτοις ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως¹⁰ οτι ο απαγγελιασ μοι οτι τεθνηκεν σαουλ και αυτοσ ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελακ ω εδει με δουναι ευαγγελια¹¹ και νυν ανδρες πονηροι απεκταγκασιν ανδρα δικαιον εν τω οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εκ χειροσ υμων και εξολεθρευσω υμασ εκ της γησ¹² και ενετειλατο δαυιδ τοις παιδαριοις αυτου και αποκτεννουσιν αυτουσ και κολοβουσιν τασ χειρασ αυτων και τουσ ποδασ αυτων και εκρεμασαν αυτουσ επι της κρηνης εν χειβρων και την κεφαλην μεμψιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω αβεννηρ υιου νηρ

Chapter 5

¹και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προσ δαυιδ εις χειβρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκεσ σου ημεισ² και εχθεσ και τριτην οντοσ σαουλ βασιλεωσ εφ' ημιν συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προσ σε συ ποιμανεισ τον λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ³ και ερχονται παντεσ οι πρεσβυτεροι ισραηλ προσ τον βασιλεα εις χειβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευσ δαυιδ διαθηκην εν χειβρων ενωπιον κυριου και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ⁴ υιοσ τριακοντα ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν⁵ επτα ετη και εξ μηνασ εβασιλευσεν εν χειβρων επι τον ιουδαν και τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερουσαλημ⁶ και απηληθεν δαυιδ και οι ανδρεσ αυτου εις ιερουσαλημ προσ τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντεσ οτι ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε⁷ και κατελαβετο δαυιδ την περιοχην σιων αυτη η πολισ του δαυιδ⁸ και ειπεν δαυιδ τη ημερα εκεινη πασ τυπτων ιεβουσαιον απεσθω εν παραξιφιδι και τουσ χωλουσ και τουσ τυφλουσ και τουσ μισουντασ την ψυχην δαυιδ δια τουτ ο ερουσιν τυφλοι και χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου⁹ και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη και εκληθη αυτη η πολισ δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω απο της ακρασ και τον οικον αυτου¹⁰ και επορευετο δαυιδ πορευομενοσ και μεγαλυνομενοσ και κυριος παντοκρατωρ μετ' αυτου¹¹ και απεστειλεν χιραμ βασιλευσ τυρου αγγελουσ προσ δαυιδ και ξυλα κεδρινα και τεκτονασ ξυλων και τεκτονασ λιθων και ωκοδομησαν οικον τω δαυιδ¹² και εγνω δαυιδ οτι ητοιμασεν αυτον κυριος εις βασιλεα επι ισραηλ και οτι επηρηθη η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ¹³ και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικασ και παλλακασ εξ ιερουσαλημ μετα το ελθειν αυτον εκ χειβρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγατερεσ¹⁴ και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ σαμμουσ και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων¹⁵ και εβεαρ και ελισουσ και ναφεκ και ιεφιεσ¹⁶ και ελισαμα και ελιδαε και ελιφαλαθ¹⁶ σαμαε ιεσσιβαθ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησουσ ελφαλατ ναγεδ ναφεκ ιαναθα λεασαμυσ βααλιμαθ ελιφαλαθ¹⁷ και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι κεχρισται δαυιδ βασιλευσ επι ισραηλ και ανεβησαν παντεσ οι αλλοφυλοι ζητειν τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην¹⁸ και οι αλλοφυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων¹⁹ και ηρωτησεν δαυιδ δια κυριου λεγων ει αναβω προσ τουσ αλλοφυλουσ και παραδωσεισ αυτουσ εισ τασ χειρασ μου και ειπεν κυριος προσ δαυιδ αναβαινε οτι παραδιδουσ παραδωσω τουσ αλλοφυλουσ εισ τασ χειρασ σου²⁰ και ηλθεν δαυιδ εκ των επανω διακοπων και εκοψεν τουσ αλλοφυλουσ εκει και ειπεν δαυιδ διεκοψεν κυριος τουσ εχθρουσ μου τουσ αλλοφυλουσ ενωπιον εμου ως διακοπτεται υδατα δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου επανω διακοπων²¹ και καταλιμπανουσιν εκει τουσ θεουσ αυτων και ελαβουσαν αυτουσ δαυιδ και οι ανδρεσ οι μετ' αυτου²² και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι του αναβηναι και συνεπεσαν εν τη κοιλαδι των τιτανων²³ και επηρωτησεν δαυιδ δια κυριου και ειπεν κυριος ουκ αναβησει εισ συναντησιν αυτων αποστρεφου απ' αυτων και παρεσει αυτοις πλησιον του κλαυθμωνοσ²⁴ και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συγκλεισμου του αλσουσ του κλαυθμωνοσ τοτε καταβησει προσ αυτουσ οτι τοτε εξελευσεται κυριος εμπροσθεν σου κοπτειν εν τω πολεμω των αλλοφυλων²⁵ και εποιησεν δαυιδ καθωσ ενετειλατο αυτω κυριος και επαταξεν τουσ αλλοφυλουσ απο γαβαων εωσ της γησ γαζηρα

Chapter 6

¹και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως εβδομηκοντα χιλιαδασ² και ανεστη και επορευθη δαυιδ και πασ ο λαοσ ο μετ' αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου εφ' ην επεκληθη το ονομα κυριου των δυναμεων καθημενου επι των χερουβιν επ' αυτησ³ και επεβιβασεν την κιβωτον κυριου εφ' αμαξαν καινην και ηρεν αυτην εξ οικου αμιναδαβ του εν τω βουνω και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την αμαξαν⁴ συν τη κιβωτω και οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν της κιβωτου⁵ και δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντεσ ενωπιον κυριου εν οργανοις ηρμοσμενοισ εν ισχυι και εν ωδαισ και εν κινυραισ και εν ναβλαισ και εν τυμπανοισ και εν κυμβαλοισ και εν αυλοισ⁶ και παραγινονται εωσ αλω ναδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την κιβωτον του θεου κατασχειν αυτην και εκρατησεν αυτην οτι περιεσπασεν αυτην ο μοσχοσ

του κατασχειν αυτην⁷ και εθυμωθη κυριος τω οζα και επαισεν αυτον εκει ο θεος και απεθανεν εκει παρα την κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου⁸ και ηθυμησεν δαυιδ υπερ ου διεκοψεν κυριος διακοπη εν τω οζα και εκληθη ο τοπος εκεινος διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης⁹ και εφοβηθη δαυιδ τον κυριον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισελυσεται προς με η κιβωτος κυριου¹⁰ και ουκ εβουλετο δαυιδ του εκκλιναι προς αυτον την κιβωτον διαθηκης κυριου εισ την πολιν δαυιδ και απεκλινεν αυτην δαυιδ εισ οικον αβεδδαρα του γεθθαιου¹¹ και εκαθισεν η κιβωτος του κυριου εισ οικον αβεδδαρα του γεθθαιου μηνασ τρεις και ευλογησεν κυριος ολον τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου¹² και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ και ανηγαγεν την κιβωτον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εισ την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη¹³ και ησαν μετ' αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμαμοσχος και αρνα¹⁴ και δαυιδ ανεκρουετο εν οργανοις ηρμωσμενοις ενωπιον κυριου και ο δαυιδ ενδεδυκωσ στολην εξαλλον¹⁵ και δαυιδ και πασ ο οικος ισραηλ ανηγαγον την κιβωτον κυριου μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος¹⁶ και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεωσ δαυιδ και μελχολη θυγατηρ σαουλ διεκυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομενον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης¹⁷ και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εισ τον τοπον αυτης εισ μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηγεκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου και ειρηνικασ¹⁸ και συνετελεσεν δαυιδ συναναφερων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικασ και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων¹⁹ και διεμερισεν παντι τω λαω εισ πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβεε απο ανδρος εως γυναικος εκαστω κολλυριδα αρτου και εσχαριτην και λαγανον απο τηγανου και απηλθεν πασ ο λαος εκαστος εισ τον οικον αυτου²⁰ και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολη θυγατηρ σαουλ εισ απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευσ ισραηλ οσ απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου καθωσ αποκαλυπτεται αποκαλυφθεις εισ των ορχουμενων²¹ και ειπεν δαυιδ προς μελχολη ενωπιον κυριου ορχησομαι ευλογητος κυριος οσ εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εισ ηγουμενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιξομαι και ορχησομαι ενωπιον κυριου²² και αποκαλυφθησομαι ετι ουτωσ και εσομαι αχρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπασ με δοξασθηναι²³ και τη μελχολη θυγατρι σαουλ ουκ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην

Chapter 7

¹και εγενετο οτε εκαθισεν ο βασιλευσ εν τω οικω αυτου και κυριος κατεκληρονομησεν αυτον κυκλω απο παντων των εχθρων αυτου των κυκλω² και ειπεν ο βασιλευσ προς ναθαν τον προφητην ιδου δη εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος του θεου καθηται εν μεσω της σκηνης³ και ειπεν ναθαν προς τον βασιλεα παντα οσα αν εν τη καρδια σου βαδιζε και ποιει οτι κυριος μετα σου⁴ και εγενετο τη νυκτι εκεινη και εγενετο ρημα κυριου προς ναθαν λεγων⁵ πορευου και ειπον προς τον δουλον μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με⁶ οτι ου κατωκηκα εν οικω αφ' ης ημερας ανηγαγον εξ αιγυπτου τους υιους ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εμπειριπατων εν καταλυματι και εν σκηνη⁷ εν πασιν οισ διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην του ισραηλ ω ενετειλαμην ποιμαινειν τον λαον μου ισραηλ λεγων τι οτι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον⁸ και νυν ταδε ερεισ τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας των προβατων του ειναι σε εισ ηγουμενον επι τον λαον μου επι τον ισραηλ⁹ και ημην μετα σου εν πασιν οισ επορευου και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σε ονομαστον κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης¹⁰ και θησομαι τοπον τω λαω μου τω ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ' εαυτον και ου μεριμνησει ουκετι και ου προσθησει υιοσ αδικιασ του ταπεινωσαι αυτον καθωσ απ' αρχης¹¹ απο των ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και αναπαυσω σε απο παντων των εχθρων σου και απαγγελει σοι κυριος οτι οικον οικοδομησεις αυτω¹² και εσται εαν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε οσ εσται εκ της κοιλιασ σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου¹³ αυτος οικοδομησει μοι οικον τω ονοματι μου και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως εισ τον αιωνα¹⁴ εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτος εσται μοι εισ υιον και εαν ελθη η αδικια αυτου και ελεγξω αυτον εν ραβδω ανδρων και εν αφαισ υιων ανθρωπων¹⁵ το δε ελεος μου ουκ αποστησω απ' αυτου καθωσ απεστησα αφ' ων απεστησα εκ προσωπου μου¹⁶ και πιστωθησεται ο οικος αυτου και η βασιλεια αυτου εως αιωνοσ ενωπιον εμου και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εισ τον αιωνα¹⁷ κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτωσ ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ¹⁸ και εισηλθεν ο βασιλευσ δαυιδ και εκαθισεν ενωπιον κυριου και ειπεν τισ ειμι εγω κυριε μου κυριε και τισ ο οικος μου οτι ηγαπηκασ με εως τουτων¹⁹ και κατεσμικρυνθη μικρον ενωπιον σου κυριε μου κυριε και ελαλησασ υπερ του οικου του δουλου σου εισ μακραν ουτος δε ο νομοσ του ανθρωπου κυριε μου κ

υριε²⁰ και τι προσθησει δαυιδ ετι του λαλησαι προς σε και νυν συ οιδας τον δουλον σου κυριε μου κυριε²¹ δια τον λογον σου πεποιηκας και κατα την καρδιαν σου εποιησας πασαν την μεγαλωσυνην ταυτην γνωρισαι τω δουλω σου²² ενεκεν του μεγαλυναι σε κυριε μου κυριε οτι ουκ εστιν ωσ συ και ουκ εστιν θεος πλην σου εν πασιν οισ ηκουσαμεν εν τοις ωσιν ημων²³ και τις ωσ ο λαος σου ισραηλ εθνος αλλο εν τη γη ωσ ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι αυτω λαον του θεσθαι σε ονομα του ποιησαι μεγαλωσυνην και επιφανειαν του εκβαλειν σε εκ προσωπου του λαου σου ου ελυτρωσω σε αυτω εξ αιγυπτου εθνη και σκηνωματα²⁴ και ητοιμασας σε αυτω τον λαον σου ισραηλ λαον εωσ αιωνος και συ κυριε εγενου αυτοις εισ θεον²⁵ και νυν κυριε μου κυριε το ρημα ο ελαλησας περι του δουλου σου και του οικου αυτου πιστωσον εωσ αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεε του ισραηλ και νυν καθωσ ελαλησασ²⁶ μεγαλυνθει το ονομα σου εωσ αιωνος²⁷ κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ απεκαλυψας το ωτιον του δουλου σου λεγων οικον οικοδομησω σοι δια τουτου ευρεν ο δουλος σου την καρδιαν εαυτου του προσευξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην²⁸ και νυν κυριε μου κυριε συ ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του δουλου σου τα αγαθα ταυτα²⁹ και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον του δουλου σου του ειναι εισ τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος του δουλου σου εισ τον αιωνα

Chapter 8

¹ και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την αφωρισμενην εκ χειροσ των αλλοφυλων² και επαταξεν δαυιδ την μωαβ και διεμετρησεν αυτους εν σχοινοις κοιμισας αυτους επι την γην και εγενετο τα δυο σχοινισματα του θανατωσαι και τα δυο σχοινισματα εξωγησεν και εγενετο μωαβ τω δαυιδ εισ δουλους φεροντας ξενια³ και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεα σουβα πορευομενου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην⁴ και προκατελαβετο δαυιδ των αυτου χιλια αρματα και επτα χιλιαδασ ιππεων και εικοσι χιλιαδασ ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα⁵ και παραγινηται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδασ ανδρων⁶ και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγενετο ο συρος τω δαυιδ εισ δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οισ επορευετο⁷ και ελαβεν δαυιδ τους χλιδωνας τους χρυσοσ οι ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλεωσ σουβα και ηνεγκεν αυτα εισ ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευσ αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εισ ιερουσαλημ εν ημεραισ ροβοαμ υιου σολομωντος⁸ και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ο βασιλευσ δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτηρασ και παντα τα σκευη⁹ και ηκουσεν εν θουο ο βασιλευσ ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ¹⁰ και απεστειλεν θουο ιεδουραν τον υιον αυτου προς βασιλεα δαυιδ ερωτησαι αυτον τα εισ ειρηνην και ευλογησαι αυτον υπερουσ επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταισ χειρσιν αυτου ησαν σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και σκευη χαλκα¹¹ και ταυτα ηγιασεν ο βασιλευσ δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και μετα του χρυσιου ου ηγιασεν εκ πασων των πολεωνων κατεδυναστευσεν¹² εκ της ιδουμιασ και εκ της γησ μωαβ και εκ των υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σκυλων αδρααζαρ υιου ρααβ βασιλεωσ σουβα¹³ και εποιησεν δαυιδ ονομα και εν τω ανακαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμιαν εν γαιμελε εισ οκτωκαιδεκα χιλιαδασ¹⁴ και εθετο εν τη ιδουμια φρουραν εν παση τη ιδουμια και εγενοντο παντες οι ιδουμαιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οισ επορευετο¹⁵ και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου¹⁶ και ιωαβ υιοσ σαρουιασ επι της στρατιασ και ιωσαφατ υιοσ αχια επι των υπομνηματων¹⁷ και σαδδουκ υιοσ αχιτωβ και αχιμελεχ υιοσ αβιαθαρ ιερεισ και ασα ο γραμματευσ¹⁸ και βαναιασ υιοσ ιωδαε συμβουλος και ο χελεθθι και ο φελεττι και υιοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν

Chapter 9

¹ και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι υπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ' αυτου ελεος ενεκεν ιωναθαν² και εκ του οικου σαουλ παισ ην και ονομα αυτω σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ο βασιλευσ ει συ ει σιβα και ειπεν εγω δουλος σοσ³ και ειπεν ο βασιλευσ ει υπολελειπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ' αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ετι εστιν υιοσ τω ιωναθαν πεπληγωσ τους ποδασ⁴ και ειπεν ο βασιλευσ που ουτοσ και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου εν οικω μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ⁵ και απεστειλεν ο βασιλευσ δαυιδ και ελαβεν αυτον εκ του οικου μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ⁶ και παραγινηται μεμφιβοσθε υιοσ ιωναθαν υιου σαουλ προς τον βασιλεα δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ μεμφιβοσθε και ειπεν ιδου ο δουλος σου⁷ και ειπεν αυτω δαυιδ μη φοβου οτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατροσ τ

ου πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος⁸ και προσεκυνησεν μεμφιβοσθε και ειπεν τις εμι ο δουλος σου οτι επεβλεψασ επι τον κυνα τον τεθνηκοτα τον ομοιον εμοι⁹ και εκαλεσεν ο βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα οσα εστιν τω σαουλ και ολω τω οικω αυτου δεδωκα τω υιω του κυριου σου¹⁰ και εργα αυτω την γην συ και οι υιοι σου και οι δουλοι σου και εισοισεις τω υιω του κυριου σου αρτους και εδεται αυτους και μεμφιβοσθε υιοσ του κυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου και τω σιβα ησαν πεντεκαιδεκα υιοι και εικοσι δουλοι¹¹ και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα κατα παντα οσα εντεταλται ο κυριος μου ο βασιλευς τω δουλω αυτου ουτως ποιησει ο δουλος σου και μεμφιβοσθε ησθιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εις των υιων του βασιλεωσ¹² και τω μεμφιβοσθε υιοσ μικροσ και ονομα αυτω μιχα και πασα η κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσθε¹³ και μεμφιβοσθε κατωκει εν ιερουσαλημ οτι επι της τραπεζης του βασιλεωσ δια παντος ησθιεν και αυτοσ ην χωλοσ αμφοτεροισ τοισ ποσιν αυτου

Chapter 10

¹και εγενετο μετα ταυτα και απεθανεν βασιλευσ υιων αμμων και εβασιλευσεν αννων υιοσ αυτου αντ' αυτου² και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεοσ μετα αννων υιου ναασ ον τροπον εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεοσ και απεστειλεν δαυιδ παρακαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατροσ αυτου και παρεγενοντο οι παιδεσ δαυιδ εις την γην υιων αμμων³ και ειπον οι αρχοντεσ υιων αμμων προς αννων τον κυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου οτι απεστειλεν σοι παρακαλουντασ αλλ' ουχι οπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκεψασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τουσ παιδασ αυτου προς σε⁴ και ελαβεν αννων τουσ παιδασ δαυιδ και εξυρησεν τουσ πωγωνασ αυτων και απεκοψεν τουσ μανδυασ αυτων εν τω ημισει εωσ των ισχιων αυτων και εξαπεστειλεν αυτουσ⁵ και ανηγγειλαν τω δαυιδ υπερ των ανδρων και απεστειλεν εισ απαντην αυτων οτι ησαν οι ανδρεσ ητιμασμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευσ καθισατε εν ιεριχω εωσ του ανατειλαι τουσ πωγωνασ υμων και επιστραφησεσθε⁶ και ειδαν οι υιοι αμμων οτι κατησχυνησαν ο λαοσ δαυιδ και απεστειλαν οι υιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθροωβ εικοσι χιλιαδασ πεζων και τον βασιλεα μααχα χιλιοσ ανδρασ και ιστωβ δωδεκα χιλιαδασ ανδρων⁷ και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τουσ δυνατουσ⁸ και εξηλθαν οι υιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλησ και συρια σουβα και ρωβ και ιστωβ και μααχα μονοι εν αγρω⁹ και ειδεν ιωαβ οτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εκ του κατα προσωπον εξ εναντιασ και εκ του οπισθεν και επελεξεν εκ παντων των νεανισκων ισραηλ και παρεταξαντο εξ εναντιασ συριασ¹⁰ και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιασ υιων αμμων¹¹ και ειπεν εαν κραταιωθη συρια υπερ εμε και εσεσθε μοι εισ σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κραταιωθωσιν υπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε¹² ανδριζου και κραταιωθωμεν υπερ του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοισ αυτου¹³ και προσηλθεν ιωαβ και ο λαοσ αυτου μετ' αυτου εισ πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου¹⁴ και οι υιοι αμμων ειδαν οτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των υιων αμμων και παρεγενοντο εισ ιερουσαλημ¹⁵ και ειδεν εν συρια οτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχησαν επι το αυτο¹⁶ και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εκ του περαν του ποταμου χαλαμακ και παρεγενοντο αιλαμ και σωβακ αρχων της δυναμεωσ αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων¹⁷ και ανηγγειλη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο εισ αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ' αυτου¹⁸ και εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανειλεν δαυιδ εκ της συριασ επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδασ ιππεων και τον σωβακ τον αρχοντα της δυναμεωσ αυτο υεπαταξεν και απεθανεν εκει¹⁹ και ειδαν παντεσ οι βασιλεισ οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν εμπροσθεν ισραηλ και ητομολησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυτοισ και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι τουσ υιοσ αμμων

Chapter 11

¹και εγενετο επιστρεψαντοσ του ενιαυτου εισ τον καιρον της εξοδιασ των βασιλεων και απεστειλεν δαυιδ τον ιωαβ και τουσ παιδασ αυτου μετ' αυτου και τον παντα ισραηλ και διεφθειραν τουσ υιοσ αμμων και διεκαθισαν επι ραββαθ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ² και εγενετο προς εσπεραν και ανεστη δαυιδ απο της κοιτησ αυτου και περιεπατει επι του δωματοσ του οικου του βασιλεωσ και ειδεν γυναικα λουομενην απο του δωματοσ και η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα³ και απεστειλεν δαυιδ και εξητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαβεε θυγατηρ ελιαβ γυνη ουριου του χετταιου⁴ και απεστειλεν δαυιδ αγγελουσ και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ' αυτησ και αυτη αγαζομενη απο ακαθαρσιασ αυτησ και απεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ⁵ και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστειλασα απηγγειλεν τω δαυιδ και ειπεν εγω εμι εν γαστρι εχω⁶ και απεστειλεν δαυιδ προς ιωαβ λεγων αποστειλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστειλεν ιωαβ τον ουριαν προς δαυιδ⁷ και

αι παραγινεται ουριασ και εισηλθεν προς αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λαου και εις ειρηνην του πολεμου⁸ και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι εις τον οικον σου και νιψαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριασ εξ οικου του βασιλεωσ και εξηλθεν οπισω αυτου αρσισ του βασιλεωσ⁹ και εκοιμηθη ουριασ παρα τη θυρα του βασιλεωσ μετα των δουλων του κυριου αυτου και ου κατεβη εις τον οικον αυτου¹⁰ και ανηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριασ εις τον οικον αυτου και ειπεν δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβησ εις τον οικον σου¹¹ και ειπεν ουριασ προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιουδασ κατοικουσιν εν σκηναισ και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του κυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισελευσομαι εις τον οικον μου φαγειν και πιειν και κοιμηθηναι μετα της γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτο¹² και ειπεν δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξασπελω σε και εκαθισεν ουριασ εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εκεινη και τη επαυριον¹³ και εκαλεσεν αυτον δαυιδ και εφαγεν ενωπιον αυτου και επιεν και εμεθυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερασ του κοιμηθηναι επι της κοιτης αυτου μετα των δουλων του κυριου αυτου και εις τον οικον αυτου ου κατεβη¹⁴ και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον προς ιωαβ και απεστειλεν εν χειρι ουριου¹⁵ και εγραψεν εν τω βιβλιω λεγων εισαγαγε τον ουριαν εξ εναντιασ του πολεμου του κραταιου και αποστραφισθεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθανειται¹⁶ και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεωσ εκει¹⁷ και εξηλθον οι ανδρες της πολεωσ και επολεμουν μετα ιωαβ και επεσαν εκ του λαου εκ των δουλων δαυιδ και απεθανεν και γε ουριασ ο χετταιοσ¹⁸ και απεστειλεν ιωαβ και απηγγειλεν τω βασιλει παντασ τους λογουσ του πολεμου¹⁹ και ενετειλατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντασ τους λογουσ του πολεμου λαλησαι προς τον βασιλεα²⁰ και εσται εαν αναβη ο θυμοσ του βασιλεωσ και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχουσ²¹ τισ επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχουσ και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεισ και γε ουριασ ο δουλοσ σου ο χετταιοσ απεθανεν²² και επορευθη ο αγγελοσ ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγειλεν τω δαυιδ παντα οσα απηγγειλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολεμου και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχουσ τισ επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου απο του τειχουσ και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχοσ²³ και ειπεν ο αγγελοσ προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ' ημασ οι ανδρες και εξηλθαν εφ' ημασ εις τον αγρον και εγενηθημεν επ' αυτουσ εωσ της θυρασ της πυλησ²⁴ και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τουσ παιδασ σου απανωθεν του τειχουσ και απεθαναν των παιδων του βασιλεωσ και γε ο δουλοσ σου ουριασ ο χετταιοσ απεθανεν²⁵ και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεισ προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοισ σου το ρημα τουτο οτι ποτε μεν ουτωσ και ποτε ουτωσ φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον²⁶ και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανεν ουριασ ο ανηρ αυτησ και εκοψατο τον ανδρα αυτησ²⁷ και διηλθεν το πενθοσ και απεστειλεν δαυιδ και συνηγαγεν αυτην εις τον οικον αυτου και εγενηθη αυτω εις γυναικα και ετεκεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοισ κυριου

Chapter 12

¹και απεστειλεν κυριοσ τον ναθαν τον προφητην προς δαυιδ και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολει μια εις πλουσιοσ και εις πενησ² και τω πλουσιω ην ποιμνια και βουκολια πολλα σφοδρα³ και τω πενητι ουδεν αλλ' η αμνασ μια μικρα ην εκτησατο και περιεποιησατο και εξεθρεψεν αυτην και ηδρυνθη μετ' αυτου και μετα των υιων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθηεν και εκ του ποτηριου αυτου επινεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτωσ θυγατηρ⁴ και ηλθεν παροδοσ τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εκ των ποιμνιων αυτου και εκ των βουκολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητοσ και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον⁵ και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριοσ οτι υιοσ θανατου ο ανηρ ο ποιησασ τουτο⁶ και την αμναδα αποτεισει επι ταπλασιονα ανθ' ων οτι εποιησεν το ρημα τουτο και περι ου ουκ εφεισατο⁷ και ειπεν ναθαν προς δαυιδ συ ει ο ανηρ ο ποιησασ τουτο ταδε λεγει κυριοσ ο θεοσ ισραηλ εγω ειμι εχρισα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και εγω ειμι ερρυσαμην σε εκ χειροσ σαουλ⁸ και εδωκα σοι τον οικον του κυριου σου και τασ γυναικασ του κυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα⁹ οτι εφαυλισασ τον λογον κυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοισ αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξασ εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβεσ σεαυτω εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων¹⁰ και νυν ουκ αποστησεται ρομφαια εκ του οικου σου εωσ αιωνοσ ανθ' ων οτι εξουδενωσασ με και ελαβεσ την γυναικα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναικα¹¹ ταδε λεγει κυριοσ ιδου εγω εξεγειρω επι σε κακα εκ του οικου σου και λημψομ

αι τας γυναικας σου κατ' οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναικων σου εναντιον του ηλιου τουτου¹² οτι συ εποιησας κρυβη καγω ποιησω το ρημα τουτο εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ηλιου¹³ και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ημαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το αμαρτημα σου ου μη αποθανησ¹⁴ πλην οτι παροξυνων παρωξυνας τους εχθρους κυριου εν τω ρηματι τουτω και γε ο υιος σου ο τεχθεισ σοι θανατω αποθανειται¹⁵ και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και εθραυσεν κυριος το παιδιον ο ετεκεν η γυνη ουριου τω δαυιδ και ηρρωστησεν¹⁶ και εξητησεν δαυιδ τον θεον περι του παιδαριου και ενηστευσεν δαυιδ νηστειαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γησ¹⁷ και ανεστησαν επ' αυτον οι πρεσβυτεροι του οικον αυτου του εγειραι αυτον απο της γησ και ουκ ηθελησεν και ου συνεφαγεν αυτοισ αρτον¹⁸ και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απεθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οι δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω οτι τεθνηκεν το παιδαριον οτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουκ εισηκουσεν της φωνησ ημων και πως ειπωμεν προς αυτον οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ποιησει κακα¹⁹ και συνηκεν δαυιδ οτι οι παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδασ αυτου ει τεθνηκεν το παιδαριον και ειπαν τεθνηκεν²⁰ και ανεστη δαυιδ εκ της γησ και ελουσατο και ηλειψατο και ηλλαξεν τα ιματια αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του θεου και προσεκυνησεν αυτω και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν²¹ και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον τι το ρημα τουτο ο εποιησας ενεκα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευεσ και εκλαιεσ και ηγρυπνεισ και ηνικα απεθανεν το παιδαριον ανεστησ και εφαγεσ αρτον και πεπωκασ²² και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα οτι ειπα τις οιδεν ει ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον²³ και νυν τεθνηκεν ινα τι τουτο εγω νηστευω μη δυνησομαι επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεψει προς με²⁴ και παρεκαλεσεν δαυιδ βηρσαβεε την γυναικα αυτου και εισηλθεν προς αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτησ και συνελαβεν και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον²⁵ και απεστειλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ενεκεν κυριου²⁶ και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαθ υιων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειασ²⁷ και απεστειλεν ιωαβ αγγελουσ προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαθ και κατελαβομην την πολιν των υδατων²⁸ και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ινα μη προκαταλαβωμαι εγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ' αυτην²⁹ και συνηγαγεν δαυιδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαθ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην³⁰ και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλεωσ αυτων απο της κεφαλησ αυτου και ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και λιθου τιμιου και ην επι της κεφαλησ δαυιδ και σκυλα της πολεωσ εξηνεγκεν πολλα σφοδρα³¹ και τον λαον τον οντα εν αυτη εξηγαγεν και εθηκεν εν τω πριονι και εν τοις τριβολοις τοις σιδηροις και διηγαγεν αυτους δια του πλινθειου και ουτως εποιησεν πασαισ ταισ πολεσιν υιων αμμων και επεστρεψεν δαυιδ και πασ ο λαοσ εις ιερουσαλημ

Chapter 13

¹ και εγενηθη μετα ταυτα και τω αβεσσαλωμ υιω δαυιδ αδελφη καλη τω ειδει σφοδρα και ονομα αυτη θημαρ και ηγαπησεν αυτην αμνων υιοσ δαυιδ² και εθλιβετο αμνων ωστε αρρωστειν δια θημαρ την αδελφην αυτου οτι παρθενοσ ην αυτη και υπερογκον εν οφθαλμοις αμνων του ποιησαι τι αυτη³ και ην τω αμνων εταιροσ και ονομα αυτω ιωναδαβ υιοσ σαμαα του αδελφου δαυιδ και ιωναδαβ ανηρ σοφοσ σφοδρα⁴ και ειπεν αυτω τι σοι οτι συ ουτως ασθενησ υιε του βασιλεωσ το πρωι πρωι ουκ απαγγειλεις μοι και ειπεν αυτω αμνων θημαρ την αδελφην αβεσσαλωμ του αδελφου μου εγω αγαπω⁵ και ειπεν αυτω ιωναδαβ κοιμηθητι επι της κοιτησ σου και μαλακισθητι και εισελευσεται ο πατηρ σου του ιδειν σε και ερεισ προσ αυτον ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου και ψωμισατω με και ποιησατω κατ' οφθαλμους μου βρωμα οπωσ ιδω και φαγω εκ των χειρων αυτησ⁶ και εκοιμηθη αμνων και ηρρωστησεν και εισηλθεν ο βασιλευσ ιδειν αυτον και ειπεν αμνων προς τον βασιλεα ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου προς με και κολλυρισατω εν οφθαλμοις μου δυο κολλυριδασ και φαγομαι εκ της χειροσ αυτησ⁷ και απεστειλεν δαυιδ προς θημαρ εις τον οικον λεγων πορευθητι δη εις τον οικον αμνων του αδελφου σου και ποιησον αυτω βρωμα⁸ και επορευθη θημαρ εις τον οικον αμνων αδελφου αυτησ και αυτοσ κοιμωμενοσ και ελαβεν το σταισ και εφυρασεν και εκολλυρισεν κατ' οφθαλμους αυτου και ηψησεν τασ κολλυριδασ⁹ και ελαβεν το τηγανον και κατεκενωσεν ενωπιον αυτου και ουκ ηθελησεν φαγειν και ειπεν αμνων εξαγαγετε παντα ανδρα επανωθεν μου και εξηγαγον παντα ανδρα απο επανωθεν αυτου¹⁰ και ειπεν αμνων προς θημαρ εισενεγκε το βρωμα εις το ταμειον και φαγομαι εκ της χειροσ σου και ελαβεν θημαρ τασ κολλυριδασ ασ εποιησεν και εισηνεγκεν τω αμνων αδελφω αυτησ εις τον κοιτωνα¹¹ και προσηγαγεν αυτω του φαγειν και επελαβετο αυτησ και ειπεν αυτη δευρο κοιμηθητι μετ' εμου αδελφη μου¹² και ειπεν αυτω μη αδελφε μου μη ταπεινωσ με διοτι ου ποιηθησεται ουτως εν ισραηλ μη ποιησησ την αφροσυνην ταυτην¹³ και εγω που αποισω το ονειδοσ μου και συ εσηωσ εις των αφρονων εν ισραηλ και νυν λαλησον δη προς τον βασιλεα οτι ου μη κωλυση με απο σου¹⁴ και ουκ ηθελησεν αμνων του ακου

σαι της φωνης αυτης και εκραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτης¹
⁵και εμισησεν αυτην αμνων μισος μεγα σφοδρα οτι μεγα το μισος ο εμισησεν αυτην υπερ την αγαπην
ην ηγαπησεν αυτην και ειπεν αυτη αμνων αναστηθι και πορευου¹⁶ και ειπεν αυτω θημαρ μη αδελφε ο
τι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην ην εποιησας μετ' εμου του εξαποστειλαι με και ουκ ηθε
λησεν αμνων ακουσαι της φωνης αυτης¹⁷ και εκαλεσεν το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικ
ου αυτου και ειπεν αυτω εξαποστειλατε δη ταυτην απ' εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυ
της¹⁸ και επ' αυτης ην χιτων καρπωτος οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατερες του βασιλεως αι παρθ
νοι τουσ επενδυτας αυτων και εξηγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισεν την θυραν ο
πισω αυτης¹⁹ και ελαβεν θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιωνα τον καρπ
ωτον τον επ' αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη π
ορευομενη και κραζουσα²⁰ και ειπεν προς αυτην αβεσσαλωμ ο αδελφος αυτης μη αμνων ο αδελφος σ
ου εγενετο μετα σου και νυν αδελφη μου κωφευσον οτι αδελφος σου εστιν μη θησ την καρδιαν σου το
υ λαλησαι εις το ρημα τουτο και εκαθισεν θημαρ χηρευουσα εν οικω αβεσσαλωμ του αδελφου αυτη
ς²¹ και ηκουσεν ο βασιλευσ δαυιδ παντας τουσ λογους τουτους και εθυμωθη σφοδρα και ουκ ελυπησ
εν το πνευμα αμνων του υιου αυτου οτι ηγαπα αυτον οτι πρωτοτοκος αυτου ην²² και ουκ ελαλησεν α
βεσσαλωμ μετα αμνων απο πονηρου εωσ αγαθου οτι εμισει αβεσσαλωμ τον αμνων επι λογου ου εταπ
εινωσεν θημαρ την αδελφην αυτου²³ και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν κειροντες τω αβεσσα
λωμ εν βελασωρ τη εχομενα εφραιμ και εκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τουσ υιουσ του βασιλεως²⁴ και
ηλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν ιδου δη κειρουσιν τω δουλω σου πορευθητω δη ο βασι
λευσ και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου²⁵ και ειπεν ο βασιλευσ προς αβεσσαλωμ μη δη υιε μο
υ μη πορευθωμεν παντες ημεις και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε και εβιασατο αυτον και ουκ ηθελη
σεν του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον²⁶ και ειπεν αβεσσαλωμ και ει μη πορευθητω δη μεθ' ημων α
μνων ο αδελφος μου και ειπεν αυτω ο βασιλευσ ινα τι πορευθη μετα σου²⁷ και εβιασατο αυτον αβεσσ
αλωμ και απεστειλεν μετ' αυτου τον αμνων και παντας τουσ υιουσ του βασιλεως και εποιησεν αβεσσ
αλωμ ποτον κατα τον ποτον του βασιλεως²⁸ και ενετειλατο αβεσσαλωμ τοις παιδαριοις αυτου λεγω
ν ιδετε ωσ αν αγαθυνθη η καρδια αμνων εν τω οινω και ειπω προς υμασ παταξατε τον αμνων και θαν
ατωσατε αυτον μη φοβηθητε οτι ουχι εγω ειμι εντελλομαι υμιν ανδριζεσθε και γινεσθε εις υιουσ δυνα
μεωσ²⁹ και εποιησαν τα παιδαρια αβεσσαλωμ τω αμνων καθα ενετειλατο αυτοις αβεσσαλωμ και ανε
στησαν παντες οι υιοι του βασιλεως και επεκαθισαν ανηρ επι την ημιονον αυτου και εφυγαν³⁰ και εγε
νετο αυτων οντων εν τη οδω και η ακοη ηλθεν προς δαυιδ λεγων επαταξεν αβεσσαλωμ παντας τουσ
υιουσ του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις³¹ και ανεστη ο βασιλευσ και διερρηξεν τα ι
ματια αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντες οι παιδες αυτου οι περιεστωτες αυτω διερρηξαν τα
ιματια αυτων³² και απεκριθη ιωναδαβ υιοσ σαμαα αδελφου δαυιδ και ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου
ο βασιλευσ οτι παντα τα παιδαρια τουσ υιουσ του βασιλεως εθανατωσεν οτι αμνων μονωτατος απεθ
ανεν οτι επι στοματος αβεσσαλωμ ην κειμενος απο της ημερας ησ εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην
αυτου³³ και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο βασιλευσ επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι υιοι
του βασιλεως απεθαναν οτι αλλ' η αμνων μονωτατος απεθανεν³⁴ και απεδρα αβεσσαλωμ και ηρεν το
παιδαριον ο σκοπος τουσ οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου λαοσ πολυσ πορευομενος εν τη οδω ο
πισθεν αυτου εκ πλευρασ του ορουσ εν τη καταβασει και παρεγενετο ο σκοπος και απηγγειλεν τω βα
σιλει και ειπεν ανδρασ εωρακα εκ της οδου της ωρωνην εκ μερουσ του ορουσ³⁵ και ειπεν ιωναδαβ πρ
οσ τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο³⁶ κ
αι εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ιδου οι υιοι του βασιλεως ηλθαν και επηραν την φωνην αυτ
ων και εκλαυσαν και γε ο βασιλευσ και παντες οι παιδες αυτου εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν σφοδρα³⁷
και αβεσσαλωμ εφυγεν και επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επ
ενθησεν ο βασιλευσ δαυιδ επι τον υιον αυτου πασασ τας ημερασ³⁸ και αβεσσαλωμ απεδρα και επορε
υθη εις γεδσουρ και ην εκει ετητρια³⁹ και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβε
σσαλωμ οτι παρεκληθη επι αμνων οτι απεθανεν

Chapter 14

¹και εγνω ιωαβ υιοσ σαρουιασ οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ² και απεστειλεν ιωαβ εις θε
κωε και ελαβεν εκειθεν γυναικα σοφην και ειπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενθικ
α και μη αλειψη ελαιον και εση ωσ γυνη πενθουσα επι τεθηκοτι τουτο ημερασ πολλασ³ και ελευση π
ρος τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τουσ λογους εν τω σ
τοματι αυτης⁴ και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτισ προς τον βασιλεα και επεσεν επι προσωπον αυτης εις
την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σωσον βασιλευ σωσον⁵ και ειπεν προς αυτην ο βασιλευσ τι
εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απεθανεν ο ανηρ μου⁶ και γε τη δουλη σου δυο
υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξαιρουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν
ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον⁷ και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλην σο

υ και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεκτεινεν και εξαρουμεν και γε τον κληρονομον υμων και σβεσουσιν τον ανθρακα μου τον καταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου καταλειμμα και ονομα επι προσωπου της γης⁸ και ειπεν ο βασιλευς υγαινουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμαι περι σου⁹ και ειπεν η γυνη η θ εκωιτις προς τον βασιλεα επ' εμε κυριε μου βασιλευ η ανομια και επι τον οικον του πατροσ μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθωοσ¹⁰ και ειπεν ο βασιλευς τισ ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι αψασθαι αυτου¹¹ και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον κυριον θεον αυτου πληθυνθηνα αγχιστεα του αιματοσ του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσειται απο της τριχοσ του υιου σου επι την γην¹² και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλη σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα ρημα και ειπεν λαλησον¹³ και ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματοσ του βασιλεωσ ο λογοσ ουτοσ ωσ πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου¹⁴ οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεοσ ψυχην και λογιζομενοσ του εξωσαι απ' αυτου εξωσμενον¹⁵ και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαοσ και ερει η δουλη σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευσ το ρημα της δουλησ αυτου¹⁶ οτι ακουσει ο βασιλευσ ρυσασθαι την δουλην αυτου εκ χειροσ του ανδροσ του ζητουντοσ εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιασ θεου¹⁷ και ειπεν η γυνη ειη δη ο λογοσ του κυριου μου του βασιλεωσ εις θυσιαν οτι καθωσ αγγελοσ θεου ουτωσ ο κυριος μου ο βασιλευσ του ακουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεοσ σου εσται μετα σου¹⁸ και απεκριθη ο βασιλευσ και ειπεν προς την γυναικα μη δη κρυψησ απ' εμου ρημα ο εγω επερωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευσ¹⁹ και ειπεν ο βασιλευσ μη η χειρ ιωαβ εν παντι τουτω μετα σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου κυριε μου βασιλευ ει εστιν εις τα δεξια η εις τα αριστερα εκ παντων ων ελαλησεν ο κυριος μου ο βασιλευσ οτι ο δουλοσ σου ιωαβ αυτοσ ενετειλατο μοι και αυτοσ εθετο εν τω στοματι της δουλησ σου παντασ τουσ λογουσ τουτουσ²⁰ ενεκεν του περιελθειν το προσωπον του ρηματοσ τουτου εποιησεν ο δουλοσ σου ιωαβ τον λογον τουτον και ο κυριος μου σοφοσ καθωσ σοφια αγγελου του θεου του γνωνα παντα τα εν τη γη²¹ και ειπεν ο βασιλευσ προς ιωαβ ιδου δη εποιησα σοι κατα τον λογον σου τουτον πορευου επιστρεψον το παιδαριον τον αβεσσαλωμ²² και επεσεν ιωαβ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν και ευλογησεν τον βασιλεα και ειπεν ιωαβ σημερον εγνω ο δουλοσ σου οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοισ σου κυριε μου βασιλευ οτι εποιησεν ο κυριος μου ο βασιλευσ τον λογον του δουλου αυτου²³ και ανεστη ιωαβ και επορευθη εις γεδσουρ και ηγαγεν τον αβεσσαλωμ εις ιερουσαλημ²⁴ και ειπεν ο βασιλευσ αποστραφητω εις τον οικον αυτου και το προσωπον μου μη βλεπετω και απεστρεψεν αβεσσαλωμ εις τον οικον αυτου και το προσωπον του βασιλεωσ ουκ ειδεν²⁵ και ωσ αβεσσαλωμ ουκ ην ανηρ εν παντι ισραηλ αινετοσ σφοδρα απο ιχνουσ ποδοσ αυτου και εωσ κορυφησ αυτου ουκ ην εν αυτω μωμοσ²⁶ και εν τω κειρεσθαι αυτον την κεφαλην αυτου και εγενετο απ' αρχησ ημερων εις ημερασ ωσ αν εκειρετο οτι κατεβαρυνετο επ' αυτον και κειρομενοσ αυτην εστησεν την τριχα της κεφαλησ αυτου διακοσιουσ σικλουσ εν τω σικλω τω βασιλικω²⁷ και ετεχθησαν τω αβεσσαλωμ τρεις υιοι και θυγατηρ μια και ονομα αυτη θημαρ αυτη ην γυνη καλη σφοδρα και γινετα ι γυνη τω ροβοαμ υιω σαλωμων και τικτει αυτω τον αβια²⁸ και εκαθισεν αβεσσαλωμ εν ιερουσαλημ δυο ετη ημερων και το προσωπον του βασιλεωσ ουκ ειδεν²⁹ και απεστειλεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ του αποστειλαι αυτον προς τον βασιλεα και ουκ ηθελησεν ελθειν προς αυτον και απεστειλεν εκ δευτερου υ προσ αυτον και ουκ ηθελησεν παραγενεσθαι³⁰ και ειπεν αβεσσαλωμ προς τουσ παιδασ αυτου ιδετε η μερισ εν αγρω του ιωαβ εχομενα μου και αυτω κριθαι εκει πορευεσθε και εμπρησατε αυτην εν πυρι και ενεπρησαν αυτασ οι παιδεσ αβεσσαλωμ και παραγινονται οι δουλοι ιωαβ προς αυτον διερρηχουσ τα ματια αυτων και ειπαν ενεπυρισαν οι δουλοι αβεσσαλωμ την μεριδα εν πυρι³¹ και ανεστη ιωαβ και ηλθεν προς αβεσσαλωμ εις τον οικον και ειπεν προς αυτον ινα τι οι παιδεσ σου ενεπυρισαν την μεριδα την εμην εν πυρι³² και ειπεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ ιδου απεστειλα προς σε λεγων ηκε ωδε και αποστελω σε προς τον βασιλεα λεγων ινα τι ηλθον εκ γεδσουρ αγαθον μοι ην του ετι ιναι με εκει και νυν ιδου το προσωπον του βασιλεωσ ουκ ειδον ει δε εστιν εν εμοι αδικια και θανατωσον με³³ και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω και εκαλεσεν τον αβεσσαλωμ και εισηλθεν προς τον βασιλεα και προσεκυνησεν αυτω και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην κατα προσωπον του βασιλεωσ και κατεφιλησεν ο βασιλευσ τον αβεσσαλωμ

Chapter 15

¹ και εγενετο μετα ταυτα και εποιησεν εαυτω αβεσσαλωμ αρματα και ιππουσ και πεντηκοντα ανδρασ παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου² και ωρθρισεν αβεσσαλωμ και εστη ανα χειρα της οδου της πυλησ και εγενετο πασ ανηρω εγενετο κρισις ηλθεν προς τον βασιλεα εις κρισιν και εβοησεν προς αυτον αβεσσαλωμ και ελεγεν αυτω εκ ποιασ πολεωσ συ ει και ειπεν ο ανηρ εκ μιασ φυλων ισραηλ ο δουλοσ σου³ και ειπεν προς αυτον αβεσσαλωμ ιδου οι λογοι σου αγαθοι και ευκολοι και ακουων ουκ εστιν σοι π

αρα του βασιλεως⁴ και ειπεν αβεσσαλωμ τις με καταστησει κριτην εν τη γη και επ' εμε ελευσεται πασ ανηρωαν η αντιλογια και κρισις και δικαιοσω αυτον⁵ και εγενετο εν τω εγγιζειν ανδρα του προσκυνησαι αυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και επελαμβανετο αυτου και κατεφιλησεν αυτον⁶ και εποιησεν αβεσσαλωμ κατα το ρημα τουτο παντι ισραηλ τοις παραγινομενοις εις κρισιν προς τον βασιλεα και ιδιοποιειο αβεσσαλωμ την καρδιαν ανδρων ισραηλ⁷ και εγενετο απο τελουσ τεσσαρακοντα ετων και ειπεν αβεσσαλωμ προς τον πατερα αυτου πορευσομαι δη και αποτεισω τας ευχασ μου ασ ηυξα μην τω κυριω εν χειβρων⁸ οτι ευχην ηυξατο ο δουλος σου εν τω οικειν με εν γεδσουρ εν συρια λεγων εαν επιστρεφω επιστρεψη με κυριος εις ιερουσαλημ και λατρευσω τω κυριω⁹ και ειπεν αυτω ο βασιλευσ βαδιζε εις ειρηνην και αναστας επορευθη εις χειβρων¹⁰ και απεστειλεν αβεσσαλωμ κατασκοπους εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγων εν τω ακουσαι υμασ την φωνην της κερατινης και ερειτε βεβασιλευκεν βασιλευσ αβεσσαλωμ εν χειβρων¹¹ και μετα αβεσσαλωμ επορευθησαν διακοσιοι ανδρες εξ ιερουσαλημ κλητοι και πορευομενοι τη απλοτητι αυτων και ουκ εγνωσαν παν ρημα¹² και απεστειλεν αβεσσαλωμ και εκαλεσεν τον αχιτοφελ τον γελμωναιον τον συμβουλον δαυιδ εκ της πολεωσ αυτου εκ γωλα εν τω θυσιαζειν αυτον και εγενετο συστρεμμα ισχυρον και ο λαοσ πορευομενοσ και πολυσ μετα αβεσσαλωμ¹³ και παρεγενετο ο απαγγελων προς δαυιδ λεγων εγενηθη η καρδια ανδρων ισραηλ οπισω αβεσσαλωμ¹⁴ και ειπεν δαυιδ πασιν τοις παισιν αυτου τοις μετ' αυτου τοις εν ιερουσαλημ αναστητε και φυγωμεν οτι ουκ εστιν ημιν σωτηρια απο προσωπου αβεσσαλωμ ταχυνατε του πορευθηναι ινα μη ταχυνη και καταλαβη ημασ και εξωση εφ' ημασ την κακιαν και παταξη την πολιν στοματι μαχαιρησ¹⁵ και ειπον οι παιδες του βασιλεωσ προς τον βασιλεα κατα παντα οσα αιρειται ο κυριος ημων ο βασιλευσ ιδου οι παιδες σου¹⁶ και εξηλθεν ο βασιλευσ και πασ ο οικοσ αυτου τοις ποσιν αυτων και αφηκεν ο βασιλευσ δεκα γυναιकाσ των παλλακων αυτου φυλασσειν τον οικον¹⁷ και εξηλθεν ο βασιλευσ και παντες οι παιδες αυτου πεζη και εστησαν εν οικω τω μακραν¹⁸ και παντες οι παιδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πασ ο χεττι και πασ ο φελεθθι και εστησαν επι της ελαιασ εν τη ερημω και πασ ο λαοσ παρεπορευετο εχομενοσ αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πασ ο χερεθθι και πασ ο φελεθθι και παντες οι γεθθαιοι εξακοσιοι ανδρες οι ελθοντες τοις ποσιν αυτων εκ γεθ πορευομενοι επι προσωπον του βασιλεωσ¹⁹ και ειπεν ο βασιλευσ προς εθθι τον γεθθαιον ινα τι πορευη και συ μεθ' ημων επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεωσ οτι ξενοσ ει συ και οτι μετωκηκασ συ εκ του τοπου σου²⁰ ει εχθεσ παραγεγονασ και σημερον κινησω σε μεθ' ημων και γε μεταναστησεισ τον τοπον σου εχθεσ η εξελευσισ σου και σημερον μετακινησω σε μεθ' ημων του πορευθηναι και εγω πορευσομαι ου αν εγω πορευθω επιστρεφω υ και επιστρεψω τουσ αδελφουσ σου μετα σου και κυριοσ ποιησει μετα σου ελεοσ και αληθειαν²¹ και απεκριθη εθθι τω βασιλει και ειπεν ζη κυριοσ και ζη ο κυριοσ μου ο βασιλευσ οτι εισ τον τοπον ου εαν η ο κυριοσ μου και εαν εισ θανατον και εαν εισ ζωνην οτι εκει εσται ο δουλοσ σου²² και ειπεν ο βασιλευσ προς εθθι δευρο και διαβαινε μετ' εμου και παρηλθεν εθθι ο γεθθαιοσ και παντες οι παιδες αυτου και πασ ο οχλοσ ο μετ' αυτου²³ και πασα η γη εκλαιεν φωνη μεγαλη και πασ ο λαοσ παρεπορευοντο εν τω χειμαρρω κεδρων και ο βασιλευσ διεβη τον χειμαρρον κεδρων και πασ ο λαοσ και ο βασιλευσ παρεπορευοντο επι προσωπον οδου την ερημον²⁴ και ιδου και γε σαδωκ και παντες οι λευιται μετ' αυτου αιροντες την κιβωτον διαθηκησ κυριου απο βαιθαρ και εστησαν την κιβωτον του θεου και ανεβη αβιαθαρ εωσ επαυσατο πασ ο λαοσ παρελθειν εκ της πολεωσ²⁵ και ειπεν ο βασιλευσ τω σαδωκ αποστρεψον την κιβωτον του θεου εις την πολιν εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις κυριου και επιστρεψει με και δειξει μοι αυτην και την ευπρεπειαν αυτησ²⁶ και εαν ειπη ουτωσ ουκ ηθεληκα εν σοι ιδου εγω ειμι ποιειτω μοι κατα το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου²⁷ και ειπεν ο βασιλευσ τω σαδωκ τω ιερει ιδετε συ επιστρεφεισ εις την πολιν εν ειρηνη και αχιμαασ ο υιοσ σου και ιωναθαν ο υιοσ αβιαθαρ οι δυο υιοι υμων μεθ' υμων²⁸ ιδετε εγω ειμι στρατευομαι εν αραβωθ της ερημου εωσ του ελθειν ρημα παρ' υμων του απαγγελαι μοι²⁹ και απεστρεψεν σαδωκ και αβιαθαρ την κιβωτον εις ιερουσαλημ και εκαθισεν εκει³⁰ και δαυιδ ανεβαινεν εν τη αναβασει των ελαιων αναβαινων και κλαιων και την κεφαλην επικεκαλυμμενοσ και αυτοσ επορευετο ανυποδετοσ και πασ ο λαοσ ο μετ' αυτου επεκαλυψεν ανηρ την κεφαλην αυτου και ανεβαινον αναβαινοντες και κλαιοντες³¹ και ανηγγελη δαυιδ λεγοντες και αχιτοφελ εν τοις συστρεφομενοις μετα αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ διασκεδασον δη την βουλην αχιτοφελ κυριε ο θεοσ μου³² και ην δαυιδ ερχομενοσ εωσ του ρωωσ ου προσεκυνησεν εκει τω θεω και ιδου εισ απαντην αυτω χουσι ο αρχι εταιροσ δαυιδ διερρηχωσ τον χιτωνα αυτου και γη επι της κεφαλησ αυτου³³ και ειπεν αυτω δαυιδ εαν μεν διαβησ μετ' εμου και εση επ' εμε εισ βασταγμα³⁴ και εαν εισ την πολιν επιστρεψησ και ερεισ τω αβεσσαλωμ διεληλυθασιν οι αδελφοι σου και ο βασιλευσ κατοπισθεν μου διεληλυθεν ο πατηρ σου και νυν παισ σου ειμι βασιλευ εασον με ζησαι παισ του πατροσ σου ημην τοτε και αρτιωσ και νυν εγω δουλοσ σοσ και διασκεδασεισ μοι την βουλην αχιτοφελ³⁵ και ιδου μετα σου εκεισ σαδωκ και αβιαθαρ οι ιερεισ και εσται παν ρημα ο εαν ακουσησ εξ οικου του βασιλεωσ και αναγγελεις τω σαδωκ και τω αβιαθαρ τοις ιερουσιν³⁶ ιδου εκει μετ' αυτων δυο υιοι αυτων αχιμαασ υιοσ τω σαδωκ και ιωναθαν υιοσ τω αβιαθαρ και αποστελειτε εν χειρι αυτων προς με παν ρημα ο εαν ακουσητε³⁷

και εισηλθεν χουσι ο εταιρος δαυιδ εισ την πολιν και αβεσσαλωμ εισεπορευετο εισ ιερουσαλημ

Chapter 16

¹και δαυιδ παρηλθεν βραχυ τι απο της ρωσ και ιδου σιβα το παιδαριον μεμφιβοσθε εισ απαντην αυτου και ζευγος ονων επισεσαγμενων και επ' αυτοις διακοσιοι αρτοι και εκατον σταφιδες και εκατον φοινικες και νεβελ οινου² και ειπεν ο βασιλευσ προσ σιβα τι ταυτα σοι και ειπεν σιβα τα υποζυγια τη οικια του βασιλεωσ του επικαθησθαι και οι αρτοι και οι φοινικες εισ βρωσιν τοις παιδαριοις και ο οινος πιειν τοις εκλελυμενοις εν τη ερημω³ και ειπεν ο βασιλευσ και που ο υιοσ του κυριου σου και ειπεν σιβα προσ τον βασιλεα ιδου καθηται εν ιερουσαλημ οτι ειπεν σημερον επιστρεψουσιν μοι ο οικος ισραηλ την βασιλειαν του πατροσ μου⁴ και ειπεν ο βασιλευσ τω σιβα ιδου σοι παντα οσα εστιν τω μεμφιβοσθε και ειπεν σιβα προσκυνησασ ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ⁵ και ηλθεν ο βασιλευσ δαυιδ εωσ βαουριμ και ιδου εκειθεν ανηρ εξεπορευετο εκ συγγενειας οικου σαουλ και ονομα αυτω σεμει+ υιοσ γηρα εξηλθεν εκπορευομενοσ και καταρωμενοσ⁶ και λιθαζων εν λιθοις τον δαυιδ και παντασ τουσ παιδασ του βασιλεωσ δαυιδ και πασ ο λαοσ ην και παντες οι δυνατοι εκ δεξιων και εξ ευωνυμων του βασιλεωσ⁷ και ουτωσ ελεγεν σεμει+ εν τω καταρασθαι αυτον εξελθε εξελθε ανηρ αιματων και ανηρ ο παρανομοσ⁸ επεστρεψεν επι σε κυριοσ παντα τα αιματα του οικου σαουλ οτι εβασιλευσασ αντ' αυτου και εδωκεν κυριοσ την βασιλειαν εν χειρι αβεσσαλωμ του υιου σου και ιδου συ εν τη κακια σου οτι ανηρ αιματων συ⁹ και ειπεν αβεσσα υιοσ σαρουιασ προσ τον βασιλεα ινα τι καταραται ο κυων ο τεθνηκωσ ουτοσ τον κυριον μου τον βασιλεα διαβησομαι δη και αφελω την κεφαλην αυτου¹⁰ και ειπεν ο βασιλευσ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιασ αφετε αυτον και ουτωσ καταρασθω οτι κυριοσ ειπεν αυτω καταρασθαι τον δαυιδ και τισ ερει ωσ τι εποιησασ ουτωσ¹¹ και ειπεν δαυιδ προσ αβεσσα και προσ παντασ τουσ παιδασ αυτου ιδου ο υιοσ μου ο εξελθων εκ της κοιλιασ μου ζητει την ψυχην μου και προσετι νυν ο υιοσ του ιεμινι αφετε αυτον καταρασθαι οτι ειπεν αυτω κυριοσ¹² ει πωσ ιδου κυριοσ εν τη ταπεινωσει μου και επιστρεψει μοι αγαθα αντι της καταρασ αυτου τη ημερα ταυτη¹³ και επορευεθη δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη οδω και σεμει+ επορευετο εκ πλευρασ του ορουσ εχομενα αυτου πορευομενοσ και καταρωμενοσ και λιθαζων εν λιθοις εκ πλαγιων αυτου και τω χοι+ πασων¹⁴ και ηλθεν ο βασιλευσ και πασ ο λαοσ αυτου εκλελυμενοι και ανεψυξαν εκει¹⁵ και αβεσσαλωμ και πασ ανηρ ισραηλ εισηλθον εισ ιερουσαλημ και αχιτοφελ μετ' αυτου¹⁶ και εγενεθη ηνικα ηλθεν χουσι ο αρχι εταιροσ δαυιδ προσ αβεσσαλωμ και ειπεν χουσι προσ αβεσσαλωμ ζητω ο βασιλευσ¹⁷ και ειπεν αβεσσαλωμ προσ χουσι τουτο το ελεοσ σου μετα του εταιρου σου ινα τι ουκ απηλθεσ μετα του εταιρου σου¹⁸ και ειπεν χουσι προσ αβεσσαλωμ ουχι αλλα κατοπισθεν ου εξελεξατο κυριοσ και ο λαοσ ουτοσ και πασ ανηρ ισραηλ αυτω εσομαι και μετ' αυτου καθησομαι¹⁹ και το δευτερον τινη εγω δουλευσω ουχι ενωπιον του υιου αυτου καθαπερ εδουλευσα ενωπιον του πατροσ σου ουτωσ εσομαι ενωπιον σου²⁰ και ειπεν αβεσσαλωμ προσ αχιτοφελ φερετε εαυτοις βουλην τι ποιησωμεν²¹ και ειπεν αχιτοφελ προσ αβεσσαλωμ εισελθε προσ τασ παλλακασ του πατροσ σου ασ κατελιπεν φυλασσειν τον οικον αυτου και ακουσεται πασ ισραηλ οτι κατησχυνασ τον πατερα σου και ενισχυσουσιν αι χειρες παντων των μετα σου²² και επηξαν την σκηνην τω αβεσσαλωμ επι το δωμα και εισηλθεν αβεσσαλωμ προσ τασ παλλακασ του πατροσ αυτου κατ' οφθαλμοουσ παντοσ ισραηλ²³ και η βουλη αχιτοφελ ην εβουλευσατο ο εν ταισ ημεραισ ταισ πρωταισ ον τροπον επερωτηση εν λογω του θεου ουτωσ πασα η βουλη του αχιτοφελ και γε τω δαυιδ και γε τω αβεσσαλωμ

Chapter 17

¹και ειπεν αχιτοφελ προσ αβεσσαλωμ επιλεξω δη εμαυτω δωδεκα χιλιαδασ ανδρων και αναστησομαι και καταδιωξω οπισω δαυιδ την νυκτα² και επελευσομαι επ' αυτον και αυτοσ κοπιων και εκλελυμενοσ χερσιν και εκστησω αυτον και φευξεται πασ ο λαοσ ο μετ' αυτου και παταξω τον βασιλεα μονωτασ ον³ και επιστρεψω παντα τον λαον προσ σε ον τροπον επιστρεφει η νυμφη προσ τον ανδρα αυτησ πλην ψυχην ενοσ ανδροσ συ ζητεισ και παντι τω λαω εσται ειρηνη⁴ και ευθησ ο λογοσ εν οφθαλμοις αβεσσαλωμ και εν οφθαλμοις παντων των πρεσβυτερων ισραηλ⁵ και ειπεν αβεσσαλωμ καλεσατε δη και γε τον χουσι τον αραχι και ακουσωμεν τι εν τω στοματι αυτου και γε αυτου⁶ και εισηλθεν χουσι προσ αβεσσαλωμ και ειπεν αβεσσαλωμ προσ αυτον λεγων κατα το ρημα τουτο ελαλησεν αχιτοφελ ει ποιησομεν κατα τον λογον αυτου ει δε μη συ λαλησον⁷ και ειπεν χουσι προσ αβεσσαλωμ ουκ αγαθη αυτη η βουλη ην εβουλευσατο αχιτοφελ το απαξ τουτο⁸ και ειπεν χουσι συ οιδασ τον πατερα σου και τουσ ανδρασ αυτου οτι δυνατοι εισιν σφοδρα και καταπικροι τη ψυχη αυτων ωσ αρκοσ ητεκνωμενη εν αγρω και ωσ υσ τραχεια εν τω πεδιω και ο πατηρ σου ανηρ πολεμιστησ και ου μη καταλυση τον λαον⁹ ιδου γαρ αυτοσ νυν κεκρυπται εν ενι των βουνων η εν ενι των τοπων και εσται εν τω επιπεσειν αυτοις εν αρχη και ακουση ο ακουων και ειπη εγενεθη θραυσισ εν τω λαω τω οπισω αβεσσαλωμ¹⁰ και γε αυτοσ υιοσ δυναμεωσ ου η καρδια καθωσ η καρδια του λεοντοσ τηκομενη τακησεται οτι οιδεν πασ ισραηλ οτι δυνατοσ ο πατηρ σου και υιοι δυναμεωσ οι μετ' αυτου¹¹ οτι ουτωσ συμβουλευων εγω συνεβουλε

υσα και συναγομενος συναχθησεται επι σε πασ ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβε ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος και το προσωπον σου πορευομενον εν μεσω αυτων¹² και ηξομεν προς αυτον εις ενα των τοπων ου εαν ευρωμεν αυτον εκει και παρεμβαλουμεν επ' αυτον ως πιπτει η δροσος επι την γην και ουχ υπολειψομεθα εν αυτω και τοις ανδρασιν τοις μετ' αυτου και γε ενα¹³ και εαν εις πολιν συναχθη και λημψεται πασ ισραηλ προς την πολιν εκεινην σχοινια και συρουμεν αυτην εως εις τον χειμαρρουν οπως μη καταλειφθη εκει μηδε λιθος¹⁴ και ειπεν αβεσσαλωμ και πασ ανηρ ισραηλ αγαθη η βουλη χουσι του αραχι υπερ την βουλην αχιτοφελ και κυριος ενετειλατο διασκεδασαι την βουλην αχιτοφελ την αγαθην οπως αν επαγαγη κυριος επι αβεσσαλωμ τα κακα παντα¹⁵ και ειπεν χουσι ο του αραχι προς σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις ουτως και ουτως συνεβουλευσεν αχιτοφελ τω αβεσσαλωμ και τοις πρεσβυτεροις ισραηλ και ουτως και ουτως συνεβουλευσα εγω¹⁶ και νυν αποστειλατε ταχυ και αναγγειλατε τω δαυιδ λεγοντες μη αυλισθησ την νυκτα εν αραβωθ της ερημου και γε διαβαιων σπευσον μηποτε καταπιη τον βασιλεα και παντα τον λαον τον μετ' αυτου¹⁷ και ιωναθαν και αχιμαασ ειστηκεισαν εν τη πηγη ρωγηλ και επορευθη η παιδισκη και ανηγγειλεν αυτοις και αυτοι πορευονται και αναγγελλουσιν τω βασιλει δαυιδ οτι ουκ εδυναντο οφθηναι του εισελθειν εις την πολιν¹⁸ και ειδεν αυτους παιδαριον και απηγγειλεν τω αβεσσαλωμ και επορευθησαν οι δυο ταχεως και εισηλθαν εις οικιαν ανδρος εν βαουριμ και αυτω λακκος εν τη αυλη και κατεβησαν εκει¹⁹ και ελαβεν η γυνη και διεπετασεν το επικαλυμμα επι προσωπον του λακκου και εψυξεν επ' αυτω αραφωθ και ουκ εγνωσθη ρημα²⁰ και ηλθαν οι παιδες αβεσσαλωμ προς την γυναικα εις την οικιαν και ειπαν που αχιμαασ και ιωναθαν και ειπεν αυτοις η γυνη παρηλθαν μικρον του υδατος και εζητησαν και ουχ ευραν και αν εστρεψαν εις ιερουσαλημ²¹ εγενετο δε μετα το απελθειν αυτους και ανεβησαν εκ του λακκου και επορευθησαν και ανηγγειλαν τω βασιλει δαυιδ και ειπαν προς δαυιδ αναστητε και διαβητε ταχεως το υδωρ οτι ουτως εβουλευσατο περι υμων αχιτοφελ²² και ανεστη δαυιδ και πασ ο λαος ο μετ' αυτου και διεβησαν τον ιορδανην εως του φωτος του πρωι εως ενος ουκ ελαθεν ος ου διηλθεν τον ιορδανην²³ και αχιτοφελ ειδεν οτι ουκ εγενηθη η βουλη αυτου και επεσαξεν την ονον αυτου και ανεστη και απηλθεν εις τον οικον αυτου εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτου και απηγατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατροσ αυτου²⁴ και δαυιδ διηλθεν εις μαναιμ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτοσ και πασ ανηρ ισραηλ μετ' αυτου²⁵ και τον αμεσσαιμ κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεωσ και αμεσσαιμ υιοσ ανδρος και ονομα αυτω ιοθωρ ο ισραηλιτησ ουτοσ εισηλθεν προς αβιγιαιαν θυγατερα νασ αδελφην σαρουιασ μητροσ ιωαβ²⁶ και παρενεβαλεν πασ ισραηλ και αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ²⁷ και εγενετο ηνικα ηλθεν δαυιδ εις μαναιμ ουεσβι υιοσ νασ εκ ραββαθ υιων αμμων και μαχιρ υιοσ αμιηλ εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτησ εκ ρωγελλιμ²⁸ ηνεγκαν δεκα κοιτασ και αμφιταπουσ και λεβητασ δεκα και σκευη κεραμου και πυρουσ και κριθασ και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον²⁹ και μελι και βουτυρον και προβατα και σαφφωθ βοων και προσηνεγκαν τω δαυιδ και τω λαω τω μετ' αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαοσ πεινων και εκλελυμενοσ και διμωων εν τη ερημω

Chapter 18

¹και επεσκεψατο δαυιδ τον λαον τον μετ' αυτου και κατεστησεν επ' αυτων χιλιαρχουσ και εκατονταρχουσ² και απεστειλεν δαυιδ τον λαον το τριτον εν χειρι ιωαβ και το τριτον εν χειρι αβεσσα υιοσ σαρουιασ αδελφου ιωαβ και το τριτον εν χειρι εθθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ προς τον λαον εξελθων εξ ελευσομαι και γε εγω μεθ' υμων³ και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν φυγη φυγωμεν ου θησουσιν εφ' ημασ καρδιαν και εαν αποθανωμεν το ημισυ ημων ου θησουσιν εφ' ημασ καρδιαν οτι συ ως ημεισ δεκα χιλιαδεσ και νυν αγαθον οτι εση ημιν εν τη πολει βοηθεια του βοηθειν⁴ και ειπεν προς αυτους ο βασιλευσ ο εαν αρεση εν οφθαλμοις υμων ποιησω και εστη ο βασιλευσ ανα χειρα της πυλησ και πασ ο λαοσ εξεπορευετο εις εκατονταδασ και εις χιλιαδασ⁵ και ενετειλατο ο βασιλευσ τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εθθι λεγων φεισασθε μοι του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πασ ο λαοσ ηκουσεν εντελλομενοσ του βασιλεωσ πασιν τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ⁶ και εξηλθεν πασ ο λαοσ εις τον δρυμον εξ εναντιασ ισραηλ και εγενετο ο πολεμοσ εν τω δρυμω εφραιμ⁷ και επταισεν εκει ο λαοσ ισραηλ ενωπιον των παιδων δαυιδ και εγενετο η θραυσισ μεγαλη εν τη ημερα εκεινη εικοσι χιλιαδεσ ανδρων⁸ και εγενετο εκει ο πολεμοσ διεσπαρμενοσ επι προσωπον πασησ της γησ και επλεονασεν ο δρυμοσ του καταφαγειν εκ του λαου υπερ ουσ κατεφαγεν εν τω λαω η μαχαιρα εν τη ημερα εκεινη⁹ και συνηντησεν αβεσσαλωμ ενωπιον των παιδων δαυιδ και αβεσσαλωμ επιβεβηκωσ επι του ημιονου αυτου και εισηλθεν ο ημιονοσ υπο το δασοσ της δρυοσ της μεγαλησ και εκρεμασθη η κεφαλη αυτου εν τη δρυι και εκρεμασθη ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της γησ και ο ημιονοσ υποκατω αυτου παρηλθεν¹⁰ και ειδεν ανηρ εις και ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν ιδου εωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμενον εν τη δρυι¹¹ και ειπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελλοντι και ιδου εωρακασ τι οτι ουκ επαταξασ αυτον εις την γην και εγω αν δεδωκειν σοι δεκα αργυριου και παραζωνην μιαν¹² ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και εγω ειμι ιστημι επι τασ χειρασ μου χιλιοσ σικλουσ αργυριου ου μη επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεωσ οτι

εν τοις ωσιν ημων ενετειλατο ο βασιλευσ σοι και αβεσσα και τω εθθι λεγων φυλαξατε μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ¹³μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδικον και πασ ο λογος ου λησεται απο του βασιλεωσ και συ στηση εξ εναντιασ¹⁴και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουχ ουτωσ μενω ενωπιον σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα εν τη καρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντοσ εν τη καρδια της δρυοσ¹⁵και εκυκλωσαν δεκα παιδαρια αιροντα τα σκευη ιωαβ και επαταξαν τον αβεσσαλωμ και εθανατωσαν αυτον¹⁶και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατινη και απεστρεψεν ο λαοσ του μη διωκειν οπισω ισραηλ οτι εφειδετο ιωαβ του λαου¹⁷και ελαβεν τον αβεσσαλωμ και ερριψεν αυτον εισ χασμα μεγα εν τω δρυμω εισ τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ' αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πασ ισραηλ εφυγεν ανηρ εισ το σκηνωμα αυτου¹⁸και αβεσσαλωμ ετι ζων και εστησεν εαυτω την στηλην εν η ελημφθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεωσ οτι ειπεν ουκ εστιν αυτω υιοσ ενεκεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσαλωμ εωσ της ημερασ ταυτησ¹⁹και αχιμαασ υιοσ σαδωκ ειπεν δραμω δη και ευαγγελιω τω βασιλει οτι εκρινεν αυτω κυριοσ εκ χειροσ των εχθρων αυτου²⁰και ειπεν αυτω ιωαβ ουκ ανηρ ευαγγελιασ συ εν τη ημερα ταυτη και ευαγγελιη εν ημερα αλλη εν δε τη ημερα ταυτη ουκ ευαγγελιη ου εινεκεν ο υιοσ του βασιλεωσ απεθανεν²¹και ειπεν ιωαβ τω χουσι βαδισασ αναγγειλον τω βασιλει οσα ειδεσ και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εξηλθεν²²και προσεθετο ετι αχιμαασ υιοσ σαδωκ και ειπεν προσ ιωαβ και εστω οτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ινα τι τουτο τρεχεισ υιε μου δευρο ουκ εστιν σοι ευαγγελια εισ ωφελειαν πορευομενω²³και ειπεν τι γαρ εαν δραμουμε και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαασ οδον την του κεχαρ και υπερεβη τον χουσι²⁴και δαυιδ εκαθητο ανα μ εσον των δυο πυλων και επορευθη ο σκοποσ εισ το δωμα της πυλησ προσ το τειχοσ και επηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου και ειδεν και ιδου ανηρ τρεχων μονοσ ενωπιον αυτου²⁵και ανεβοησεν ο σκοποσ και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευσ ει μονοσ εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενοσ και εγγιζων²⁶και ειδεν ο σκοποσ ανδρα ετερον τρεχοντα και εβοησεν ο σκοποσ προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ετεροσ τρεχων μονοσ και ειπεν ο βασιλευσ και γε ουτοσ ευαγγελιζομενοσ²⁷και ειπεν ο σκοποσ εγω ορω τονδρομον του πρωτου ωσδρομον αχιμαασ υιου σαδωκ και ειπεν ο βασιλευσ ανηρ αγαθοσ ουτοσ και γε εισ ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται²⁸και εβοησεν αχιμαασ και ειπεν προς τον βασιλεα ειρηνη και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ευλογητοσ κυριοσ ο θεοσ σου οσ απεκλεισεν τουσ ανδρασ τουσ μισουντασ την χειρα αυτων εν τω κυριω μου τω βασιλει²⁹και ειπεν ο βασιλευσ ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιμαασ ειδον το πληθοσ το μεγα του αποστειλαι τον δουλων του βασιλεωσ ιωαβ και τον δουλων σου και ουκ εγνων τι εκει³⁰και ειπεν ο βασιλευσ επιστρεψον στηλωθητι ωδε και επεστραφη και εστη³¹και ιδου ο χουσι παρεγενετο και ειπεν τω βασιλει ευαγγελισθητω ο κυριοσ μου ο βασιλευσ οτι εκρινεν σοι κυριοσ σημερον εκ χειροσ παντων των επεγειρομενων επι σε³²και ειπεν ο βασιλευσ προσ τον χουσι ει ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν ο χουσι γενοιντο ωσ το παιδαριον οι εχθροι του κυριου μου του βασιλεωσ και παντεσ οσοι επανεστησαν επ' αυτον εισ κακα

Chapter 19

¹και εταραχθη ο βασιλευσ και ανεβη εισ το υπερων της πυλησ και εκλαυσεν και ουτωσ ειπεν εν τω πορευεσθαι αυτον υιε μου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου αβεσσαλωμ τισ δωη τον θανατον μου αντι σου εγω αντι σου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου²και ανηγγελη τω ιωαβ λεγοντεσ ιδου ο βασιλευσ κλαιει και πενθει επι αβεσσαλωμ³και εγενετο η σωτηρια εν τη ημερα εκεινη εισ πενθοσ παντι τω λαω οτι ηκουσεν ο λαοσ εν τη ημερα εκεινη λεγων οτι λυπειται ο βασιλευσ επι τω υιω αυτου⁴και διεκλεπτετο ο λαοσ εν τη ημερα εκεινη του εισελθειν εισ την πολιν καθωσ διακλεπτεται ο λαοσ οι αισχυνομενοι εν τω αυτουσ φυγειν εν τω πολεμω⁵και ο βασιλευσ εκρυψεν το προσωπον αυτου και εκραξεν ο βασιλευσ φωνη μεγαλη λεγων υιε μου αβεσσαλωμ αβεσσαλωμ υιε μου⁶και εισηλθεν ιωαβ προσ τον βασιλεα εισ τον οικον και ειπεν κατησχυνασ σημερον το προσωπον παντων των δουλων σου των εξαιρουμενων σε σημερον και την ψυχην των υιων σου και των θυγατερων σου και την ψυχην των γυναικων σου και των παλλακων σου⁷του αγαπαν τουσ μισουντασ σε και μισειν τουσ αγαπωντασ σε και ανηγγειλασ σημερον οτι ουκ εισιν οι αρχοντεσ σου ουδε παιδεσ οτι εγνωκα σημερον οτι ει αβεσσαλωμ εξη παντεσ ημεισ σημερον νεκροι οτι τοτε το ευθεσ ην εν οφθαλμοισ σου⁸και νυν αναστασ εξελθε και λαλησον εισ την καρδιαν των δουλων σου οτι εν κυριω ωμοσα οτι ει μη εκπορευση σημερον ει αυλισθησεται ανηρ μετα σου την νυκτα ταυτην και επιγνοθι σεαυτω και κακον σοι τουτο υπερ παν το κακον το επελθον σοι εκ νεοτητοσ σου εωσ του νυν⁹και ανεστη ο βασιλευσ και εκαθισεν εν τη πυλη και πασ ο λαοσ ανηγγειλαν λεγοντεσ ιδου ο βασιλευσ καθηται εν τη πυλη και εισηλθεν πασ ο λαοσ κατα προσωπον του βασιλεωσ και ισραηλ εφυγεν ανηρ εισ τα σκηνωματα αυτου¹⁰και ην πασ ο λαοσ κρινομενοσ εν πασαισ φυλαισ ισραηλ λεγοντεσ ο βασιλευσ δαυιδ ερρυσατο ημασ απο παντων των εχθρων ημων και αυτοσ εξειλατο ημασ εκ χειροσ αλλοφυλων και νυν πεφευγεν απο της γησ και απο της βασιλειασ αυτου απο αβεσσαλωμ¹¹και αβεσσαλωμ ον εχρισαμεν επ' ημων απεθανεν εν τω πολεμω και νυν ινα τι υμει

σ κωφευετε του επιστρεψαι τον βασιλεα και το ρημα παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα¹² και ο βασιλευσ δαυιδ απεστειλεν προς σαδωκ και προς αβιαθαρ τους ιερεις λεγων λαλησατε προς τους πρεσβυτερους ιουδα λεγοντες ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οικον αυτου και λογος παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα¹³ αδελφοι μου υμεις οστα μου και σαρκες μου υμεις και ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οικον αυτου¹⁴ και τω αμεσσαι+ ερειτ ε ουχι οστον μου και σαρξ μου συ και νυν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειει μη αρχων δυναμεωσ εση ενωπιον εμου πασασ τας ημερας αντι ιωαβ¹⁵ και εκλινεν την καρδιαν παντος ανδρος ιουδα ως ανδρος ενος και απεστειλαν προς τον βασιλεα λεγοντες επιστραφητι συ και παντες οι δουλοι σου¹⁶ και επεστρεψεν ο βασιλευσ και ηλθεν εως του ιορδανου και ανδρες ιουδα ηλθαν εις γαλαα του πορευεσθαι εις απαντην του βασιλεωσ διαβιβασαι τον βασιλεα τον ιορδανην¹⁷ και εταχυνεν σεμει+ υιοσ γηρα υιου του ιεμενι εκ βαουριμ και κατεβη μετα ανδρος ιουδα εις απαντην του βασιλεωσ δαυιδ¹⁸ και χιλιοι ανδρες μετ' αυτου εκ του βενιαμιν και σιβα το παιδαριον του οικου σαουλ και δεκα πεντε υιοι αυτου μετ' αυτου και εικοσι δουλοι αυτου μετ' αυτου και κατευθυναν τον ιορδανην εμπροσθεν του βασιλεωσ¹⁹ και ελειτουρησαν την λειτουργιαν του διαβιβασαι τον βασιλεα και διεβη η διαβασισ εξεγειραι τον οικον του βασιλεωσ και του ποιησαι το ευθεσ εν οφθαλμοισ αυτου και σεμει+ υιοσ γηρα επεσεν επι προσωπον αυτου ενωπιον του βασιλεωσ διαβαινοντοσ αυτου τον ιορδανην²⁰ και ειπεν προς τον βασιλεα μη διαλογισασθω ο κυριος μου ανομιαν και μη μνησθησ οσα ηδικησεν ο παισ σου εν τη ημερα η ο κυριος μου ο βασιλευσ εξεπορευετο εξ ιερουσαλημ του θεσθαι τον βασιλεα εις την καρδιαν αυτου²¹ οτι εγνω ο δουλος σου οτι εγω ημαρτον και ιδου εγω ηλθον σημερον προτεροσ παντοσ οικου ιωσηφ του καταβηναι εις απαντην του κυριου μου του βασιλεωσ²² και απεκριθη αβεσσα υιοσ σαρουιασ και ειπεν μη αντι τουτου ου θανατωθησεται σεμει+ οτι κατηρασατο τον χριστον κυριο υ²³ και ειπεν δαυιδ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιασ οτι γινεσθε μοι σημερον εις επιβουλον σημερον ου θανατωθησεται τισ ανηρ εξ ισραηλ οτι ουκ οίδα ει σημερον βασιλευω εγω επι τον ισραηλ²⁴ και ειπεν ο βασιλευσ προς σεμει+ ου μη αποθανησ και ωμοσεν αυτω ο βασιλευσ²⁵ και μεμφιβοσθε υιοσ ιωναθαν υιου σαουλ κατεβη εις απαντην του βασιλεωσ και ουκ εθεραπευσεν τουσ ποδασ αυτου ουδε ωνυχισατο ουδε εποιησεν τον μυστακα αυτου και τα ιματια αυτου ουκ επλυνεν απο της ημερασ ησ απηλθεν ο βασιλευσ εως της ημερασ ησ αυτοσ παρεγενετο εν ειρηνη²⁶ και εγενετο οτε εισηλθεν εις ιερουσαλημ εις απαντησιν του βασιλεωσ και ειπεν αυτω ο βασιλευσ τι οτι ουκ επορευθησ μετ' εμου μεμφιβοσθε²⁷ και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασιλευ ο δουλος μου παρελογισατο με οτι ειπεν ο παισ σου αυτω επισαξον μοι την ονον και επιβω επ' αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεωσ οτι χωλος ο δουλος σου²⁸ και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριος μου ο βασιλευσ ως αγγελοσ του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοισ σου²⁹ οτι ουκ ην πασ ο οικοσ του πατροσ μου αλλ' η οτι ανδρες θανατου τω κυριω μου τω βασιλει και εθηκασ τον δουλον σου εν τοισ εσθιουσιν την τραπεζαν σου και τι εστιν μοι ετι δικαιομα και του κεκραγεναι με ετι προς τον βασιλεα³⁰ και ειπεν αυτω ο βασιλευσ ινα τι λαλεισ ετι τουσ λογουσ σου ειπον συ και σιβα διελεισθε τον αγρον³¹ και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον κυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οικον αυτου³² και βερζελλι ο γαλααδιτησ κατεβη εκ ρωγγελιμ και διεβη μετα του βασιλεωσ τον ιορδανην εκπεμψαι αυτον τον ιορδανην³³ και βερζελλι ανηρ πρεσβυτεροσ σφοδρα υιοσ ογδοηκοντα ετων και αυτοσ διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οικειν αυτον εν μαναι+μ οτι ανηρ μεγασ εστιν σφοδρα³⁴ και ειπεν ο βασιλευσ προς βερζελλι συ διαβησ μετ' εμου και διαθρηψω το γηρασ σου μετ' εμου εν ιερουσαλημ³⁵ και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ημεραι ετων ζωησ μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεωσ εις ιερουσαλημ³⁶ υιοσ ογδοηκοντα ετων εγω ειμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλος σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η ακουσομαι ετι φωνην αδοντων και αδουσων ινα τι εσται ετι ο δουλος σου εις φορτιον επι τον κυριον μου τον βασιλεα³⁷ ως βραχυ διαβησεται ο δουλος σου τον ιορδανην μετα του βασιλεωσ και ινα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευσ την ανταποδοσιν ταυτην³⁸ καθισατω δη ο δουλος σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατροσ μου και της μητροσ μου και ιδου ο δουλος σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεωσ και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοισ σου³⁹ και ειπεν ο βασιλευσ μετ' εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοισ σου και παντα οσα εκλεξη επ' εμοι ποιησω σοι⁴⁰ και διεβη πασ ο λαοσ τον ιορδανην και ο βασιλευσ διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευσ τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου⁴¹ και διεβη ο βασιλευσ εις γαλαα και χαμααμ διεβη μετ' αυτου και πασ ο λαοσ ιουδα διαβαινοντεσ μετα του βασιλεωσ και γε το ημισυ του λαου ισραηλ⁴² και ιδου πασ ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλεα και ειπον προς τον βασιλεα τι οτι εκλεψαν σε οι αδελφοι ημων ανηρ ιουδα και διεβιβασαν τον βασιλεα και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντεσ ανδρες δαυιδ μετ' αυτου⁴³ και απεκριθη πασ ανηρ ιουδα προς ανδρα ισραηλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ο βασιλευσ και ινα τι ουτωσ εθυμωθησ περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εκ του βασιλεωσ η δομα εδωκεν η αρσιν ηρεν ημιν⁴⁴ και απεκριθη ανηρ ισραηλ τω ανδρι ιουδα και ειπεν δεκα χειρεσ μοι εν τω βασιλει και πρωτοτοκοσ εγω η συ και

γε εν τω δαυιδ ειμι υπερ σε και ινα τι τουτο υβρισας με και ουκ ελογισθη ο λογος μου πρωτος μοι το υ επιστρεψαι τον βασιλεα εμοι και εσκληρυνθη ο λογος ανδρος ιουδα υπερ τον λογον ανδρος ισραηλ

Chapter 20

¹και εκει επικαλουμενος υιος παρανομος και ονομα αυτω σαββε υιος βοχορι ανηρ ο ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινη και ειπεν ουκ εστιν ημιν μερισ εν δαυιδ ουδε κληρονομια ημιν εν τω υιω ιεσσα ανηρ εισ τα σκηνωματα σου ισραηλ² και ανεβη πασ ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαββε υιο υ βοχορι και ανηρ ιουδα εκολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου και εως ιερουσαλημ³ και εισ ηλθεν δαυιδ εισ τον οικον αυτου εισ ιερουσαλημ και ελαβεν ο βασιλευσ τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ασ αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οικω φυλακησ και διεθρεψεν αυτας και προσ αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι εως ημερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι⁴ και ειπεν ο βασιλευσ προς αμεσσαι+ βοησον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ημερας συ δε αυτου στηθι⁵ και επορευθη αμεσσαι+ του βοησαι τον ιουδαν και εχρονισεν απο του καιρου ου εταξατο αυτω δαυιδ⁶ και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ημασ σαββε υιος βοχορι υπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδασ του κυριου σου και καταδιωξον οπισω αυτου μηποτε εαυτω ευρη πολεισ οχυρας και σκιασει τους οφθαλμους ημων⁷ και εξηλθον οπισω αυτου οι ανδρες ιωαβ και ο χερεθθι και ο φελεθθι και παντες οι δυνατοι και εξηλθαν εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαββε υιο βοχορι⁸ και αυτοι παρα τω λιθω τω μεγαλω τω εν γαβαων και αμεσσαι+ εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυαν το ενδυμα αυτου και επ' αυτω περιεζωσμενος μαχαιραν εξεγυμενην επι της οσφυοσ αυτου εν κολεω αυτησ και η μαχαιρα εξηλθεν και επεσεν⁹ και ειπεν ιωαβ τω αμεσσαι+ ει υγισται συ αδελφε και εκρατησεν η χειρ η δεξια ιωαβ του παγωνοσ αμεσσαι+ του καταφιλησαι αυτον¹⁰ και αμεσσαι+ ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εισ την ψοαν και εξεχυθη η κοιλια αυτου εισ την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτω και απεθανεν και ιωαβ και αβεσσα ο αδελφοσ αυτου εδιωξεν οπισω σαββε υιο βοχορι¹¹ και ανηρ εστη επ' αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τισ ο βουλομενοσ ιωαβ και τισ του δαυιδ οπισω ιωαβ¹² και αμεσσαι+ πεφυρμενοσ εν τω αιματι εν μεσω της τριβου και ειδεν ο ανηρ οτι ειστηκει πασ ο λαοσ και απεστρεψεν τον αμεσσαι+ εκ της τριβου εισ αγρον και επερριψεν επ' αυτον ιματιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ' αυτον εστηκοτα¹³ ηνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πασ ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαββε υιο βοχορι¹⁴ και διηλθεν εν πασαισ φυλαισ ισραηλ εισ αβελ και εισ βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και ηλθον κατοπισθεν αυτου¹⁵ και παρεγενηθησαν και επολιορκουν επ' αυτον την αβελ και την βαιθμαχα και εξεχεαν προσχωμα προσ την πολιν και εστη εν τω προτειχισματι και πασ ο λαοσ ο μετα ιωαβ ενοουσαν καταβαλειν το τειχοσ¹⁶ και εβοησεν γυνη σοφη εκ του τευχουσ και ειπεν ακουσατε ακουσατε ειπατε δη προσ ιωαβ εγγισον εως ωδε και λαλησω προσ αυτον¹⁷ και προσηγγισεν προσ αυτην και ειπεν η γυνη ει συ ει ιωαβ ο δε ειπεν εγω ειπεν δε αυτω ακουσον τουσ λογουσ της δουλησ σου και ειπεν ιωαβ ακουω εγω ειμι¹⁸ και ειπεν λεγουσα λογον ελαλησεν εν πρωτοισ λεγοντεσ ηρωτημενοσ ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον α εθεντο οι πιστοι του ισραηλ ερωτωντεσ επερωτησουσιν εν αβελ και ουτωσ ει εξελιπον¹⁹ εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε ζητεισ θανατωσαι πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ινα τι καταποντιζεισ κληρονομιαν κυριου²⁰ και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ιλεωσ μοι ιλεωσ μοι ει καταποντιω και ει διαφθερω²¹ ουχ ουτοσ ο λογοσ οτι ανηρ εξ ορουσ εφραιμ σαββε υιοσ βοχορι ονομα αυτου και επηρεν την χειρα αυτου επι τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και απελευσομαι απανωθεν της πολεωσ και ειπεν η γυνη προσ ιωαβ ιδου η κεφαλη αυτου ριφησεται προσ σε δια του τειχουσ²² και εισηλθεν η γυνη προσ παντα τον λαον και ελαλησεν προσ πασαν την πολιν εν τη σοφια αυτησ και αφειλεν την κεφαλην σαββε υιοσ βοχορι και εβαλεν προσ ιωαβ και εσαλπισεν εν κερατινη και διεσπαρησαν απο της πολεωσ ανηρ εισ τα σκηνωματα αυτου και ιωαβ απεστρεψεν εισ ιερουσαλημ προσ τον βασιλεα²³ και ιωαβ προσ παση τη δυναμει ισραηλ και βαναιασ υιοσ ιωδαε επι του χερεθθι και επι του φελεθθι²⁴ και αδωνιραμ επι του φορουσ και ιωσαφατ υιοσ αχιλουθ αναμνησκων²⁵ και σουσα γραμματευσ και σαδωκ και αβιαθαρ ιερεισ²⁶ και γερασ ο ιαριν ην ιερευσ του δαυιδ

Chapter 21

¹και εγενετο λιμοσ εν ταισ ημεραισ δαυιδ τρια ετη ενιαυτοσ εχομενοσ ενιαυτου και εξητησεν δαυιδ το προσωπον του κυριου και ειπεν κυριοσ επι σαουλ και επι τον οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατωσ αιματων περι ου εθανατωσεν τουσ γαβαωνιτασ² και εκαλεσεν ο βασιλευσ δαυιδ τουσ γαβαωνιτασ και ειπεν προσ αυτουσ και οι γαβαωνιται ουχ υιοι ισραηλ εισιν οτι αλλ' η εκ του λειμματοσ του αμορραιου και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν αυτοισ και εξητησεν σαουλ παταξαι αυτουσ εν τω ζηλωσαι αυτον τουσ υιοσ ισραηλ και ιουδα³ και ειπεν δαυιδ προσ τουσ γαβαωνιτασ τι ποιησω υμιν και εν τινι εξιλασομαι και ευλογησετε την κληρονομιαν κυριου⁴ και ειπαν αυτω οι γαβαωνιται ουκ εστιν ημιν αργ

υριον και χρυσιον μετα σαουλ και μετα του οικου αυτου και ουκ εστιν ημιν ανηρ θανατωσαι εν ισραηλ και ειπεν τι υμεις λεγετε και ποιησω υμιν⁵ και ειπαν προς τον βασιλεα ο ανηρ συνετελεσεν εφ' ημασ και εδιωξεν ημασ οσ παρελογισατο εξολεθρευσαι ημασ αφανισωμεν αυτον του μη εσταναι αυτον εν παντι οριω ισραηλ⁶ δωτω ημιν επτα ανδρασ εκ των υιων αυτου και εξηλιασωμεν αυτους τω κυριω εν γαβαων σαουλ εκλεκτους κυριου και ειπεν ο βασιλευσ εγω δωσω⁷ και εφεισατο ο βασιλευσ επι μεμφιβοσθε υιον ιωναθαν υιου σαουλ δια τον ορκον κυριου τον ανα μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υιου σαουλ⁸ και ελαβεν ο βασιλευσ τους δυο υιους ρεσφα θυγατροσ αιουσ ετεκεν τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσθε και τους πεντε υιους μιχολ θυγατροσ σαουλ ουσ ετεκεν τω εσρηηλ υιο βερζελλι τω μουλαθι⁹ και εδωκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω ορει εναντι κυριου και επεσαν οι επτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε εθανατωθησαν εν ημεραισ θερισμου εν πρωτοισ εν αρχη θερισμου κριθων¹⁰ και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αιου τον σακκον και επηξεν αυτη προς την πετραν εν αρχη θερισμου κριθων εωσ εσταξεν επ' αυτους υδωρ εκ του ουρανου και ουκ εδωκεν τα πετεινα του ουρανου καταπαυσαι επ' αυτους ημερασ και τα θηρια του αγρου νυκτοσ¹¹ και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αιου παλλακη σαουλ και εξελυθησαν και καταελαβεν αυτους δαν υιοσ ιωα εκ των απογονων των γιγαντων¹² και επορευθη δαυιδ και ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβισ γαλααδ οι εκλεψαν αυτους εκ της πλατειασ βαιθησαν οτι εστησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε¹³ και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων¹⁴ και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κισ του πατροσ αυτου και εποιησαν παντα οσα ενετειλατο ο βασιλευσ και επηκουσεν ο θεοσ τη γη μετα ταυτα¹⁵ και εγενηθη ετι πολεμοσ τοισ αλλοφυλοισ μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδεσ αυτου μετ' αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ¹⁶ και ιεσβι οσην εν τοισ εκγονοισ του ραφα και ο σταθμοσ του δορατοσ αυτου τριακοσιων σικλων ολκη χαλκου και αυτοσ περιεζωσμενοσ κορυνην και διενοειτ ο παταξαι τον δαυιδ¹⁷ και εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιοσ σαρουιασ και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρεσ δαυιδ λεγοντεσ ουκ εξελευση ετι μεθ' ημων εισ πολεμον και ου μη σβεσησ τον λυχνον ισραηλ¹⁸ και εγενηθη μετα ταυτα ετι πολεμοσ εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωθι τον σεφ τον εν τοισ εκγονοισ του ραφα¹⁹ και εγενετο ο πολεμοσ εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιοσ αριωργιμ ο βαιθλεεμιτησ τον γολιαθ τον γεθθαιον και το ξυλον του δορατοσ αυτου ωσ αντιον υφαινοντων²⁰ και εγενετο ετι πολεμοσ εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των χειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρεσ αριθμω και γε αυτοσ ετεχθη τω ραφα²¹ και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιοσ σμει+ αδελφου δαυιδ²² οι τεσσαρεσ ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οικοσ και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου

Chapter 22

¹και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογουσ της ωδησ ταυτησ εν η ημερα εξειλατο αυτον κυριοσ εκ χειροσ παντων των εχθρων αυτου και εκ χειροσ σαουλ² και ειπεν κυριε πετρα μου και οχυρωμα μου και εξαιρουμενοσ με μοι³ ο θεοσ μου φυλαξ εσται μου πεποιθωσ εσομαι επ' αυτω υπερασπιστησ μου και κερασ σωτηριασ μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριασ μου εξ αδικου σωσεισ με⁴ αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι⁵ οτι περιεσχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιασ εθαμβησαν με⁶ ωδινεσ θανατου εκυκλωσαν με προεφθασαν με σκληροτητεσ θανατου⁷ εν τω θλιβεσθαι με επικαλεσομαι κυριον και προς τον θεον μου βοησομαι και επακουσεται εκ ναου αυτου φωνησ μου και η κραυγη μου εν τοισ ωσιν αυτου⁸ και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εθυμωθη κυριοσ αυτοισ⁹ ανεβη καπνοσ εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματοσ αυτου κατεδεεται ανθρακεσ εξεκαυθησαν απ' αυτου¹⁰ και εκλινεν ο υρανουσ και κατεβη και γνοφοσ υποκατω των ποδων αυτου¹¹ και επεκαθισεν επι χερουβιν και επετασθη και ωφθη επι πτερυγων ανεμου¹² και εθετο σκοτοσ αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτοσ υδατων επαχυνεν εν νεφελαισ αεροσ¹³ απο του φεγγουσ εναντιον αυτου εξεκαυθησαν ανθρακεσ πυροσ¹⁴ εβροντησεν εξ ουρανου κυριοσ και ο υψιστοσ εδωκεν φωνην αυτου¹⁵ και απεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους αστραπην και εξεστησεν αυτους¹⁶ και ωφθησαν αφεσεισ θαλασσησ και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμενησ εν τη επιτιμησει κυριου απο πνοησ πνευματοσ θυμου αυτου¹⁷ απεστειλεν εξ υψουσ και ελαβεν με ειλικυσεν με εξ υδατων πολλων¹⁸ ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυοσ εκ των μισουντων με οτι εκκραταιωθησαν υπερ εμε¹⁹ προεφθασαν με εν ημερα θλιψεωσ μου και εγενετο κυριοσ επιστηριγμα μου²⁰ και εξηγαγεν με εισ πλατυσμον και εξειλατο με οτι ευδοκησεν εν μοι²¹ και αντ απεδωκεν μοι κυριοσ κατα την δικαιοσυνην μου κατα την καθαριοτητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι²² οτι εφυλαξα οδουσ κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου²³ οτι παντα τα κριματα αυτου καταεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστην απ' αυτων²⁴ και εσομαι αμωμοσ αυτω και προ

φυλαξομαι απο της ανομιαις μου²⁵ και αποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου²⁶ μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος τ ελειου τελειωθηση²⁷ και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωθηση²⁸ και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμους επι μετεωρων ταπεινωσεις²⁹ οτι συ ο λυχνος μου κυριε και κυριος εκλαμψει μοι το σκοτος μου³⁰ οτι εν σοι δραμουμαι μονοζωνος και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος³¹ ο ισχυρος αμωμος η οδος αυτου το ρημα κυριου κραταιον πεπυρωμενον υπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιθοσιν επ' αυτω³² τις ισχυρος πλην κυριου και τις κτιστης εσται πλην του θεου ημων³³ ο ισχυρος ο κραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την οδον μου³⁴ τιθεις τους ποδας μου ως ελαφρων και επι τα υψη ιστων με³⁵ διδασκων χειρας μου εις πολεμον και καταξασ τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου³⁶ και εδωκασ μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η υπακοη σου επληθυνεν με³⁷ εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σκελη μου³⁸ διωξω εχθρους μου και αφανιω αυτους και ουκ αναστρεψω εως συντελεσω αυτους³⁹ και θλασω αυτους και ουκ αναστησονται και πεσουνται υπο τους ποδας μου⁴⁰ και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι υποκατω μου⁴¹ και τους εχθρους μου εδωκασ μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσασ αυτους⁴² βοησονται και ουκ εστιν βοηθος προς κυριον και ουχ υπηκουσεν αυτων⁴³ και ελεανα αυτους ως χουν γησ ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτους⁴⁴ και ρυση με εκ μαχησ λαων φυλαξεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσαν μοι⁴⁵ υιοι αλλοτριου εψευσαντο μοι εις ακοην ωτιου ηκουσαν μου⁴⁶ υιοι αλλοτριου απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων⁴⁷ η κυριος και ευλογητος ο φυλαξ μου και υψωθησεται ο θεος μου ο φυλαξ της σωτηριας μου⁴⁸ ισχυρος κυριος ο διδους εκδικησεις εμοι παιδεων λαους υποκατω μου⁴⁹ και εξαγων με εξ εχθρων μου και εκ των επειρομενων μοι υψωσεις με εξ ανδρος αδικηματων ρυση με⁵⁰ δια τουτο εξομολογησομαι σοι κυριε εν τοις εθνεσιν και εν τω ονοματι σου ψαλω⁵¹ μεγαλυνων σωτηριας βασιλεωσ αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος

Chapter 23

¹ και ουτοι οι λογοι δαυιδ οι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσα και πιστος ανηρ ον ανεστησεν κυριος επι χριστον θεου ιακωβ και ευπρεπεις ψαλμοι ισραηλ² πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλωσσησ μου³ λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην ειπον εν ανθρωπω πως κραταιωσθε φοβον θεου⁴ και εν θεω φωτι πρωιασ ανατειλαι ηλιος το πρωι ου παρηληθεν εκ φηγους και ως εξ υετου χλοησ απο γησ⁵ ου γαρ ουτωσ ο οικος μου μετα ισχυρου διαθηκην γαρ αιωνιον εθετο μοι ετοιμην εν παντι καιρω πεφυλαγμενην οτι πασα σωτηρια μου και παν θελημα οτι ου μη βλαστηση ο παρανομος⁶ ωςπερ ακανθα εξωσμενη παντες αυτοι οτι ου χειρι λημφθησονται⁷ και ανηρ ου κοπιασει εν αυτοισ και πληρες σιδηρου και ξυλον δορατος και εν πυρι καυσει καυθησονται αισχυνη αυτων⁸ ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οκτακοσιους τραυματιασ εις απαξ⁹ και μετ' αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοισ ουτος ην μετα δαυιδ εν σερραν και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοισ συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ¹⁰ αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοισ εως ου εκοπιασεν η χειρ αυτου και προσεκολληθη η χειρ αυτου προς την μαχαιραν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν¹¹ και μετ' αυτον σαμαια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις θηρια και ην εκει μερισ του αγρου πληρησ φακου και ο λαος εφ υγεν εκ προσωπου αλλοφυλων¹² και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην¹³ και κατεβησαν τρεις απο των τριακοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ραφαι+μ¹⁴ και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το υποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ¹⁵ και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη τ ο δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ¹⁶ και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω¹⁷ και ειπεν ιλεωσ μοι κυριε του ποιησαι τουτο ει αιμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταισ ψυχαισ αυτων πιομαι και ουκ η θελησεν πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι¹⁸ και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιασ αυτοσ αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριακοσιους τραυματιασ και αυτω ον ομα εν τοις τρισιν¹⁹ εκ των τριων εκεινων ενδοξος και εγενετο αυτοισ εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηλθεν²⁰ και βαναιασ υιος ιωδαε ανηρ αυτοσ πολλοστος εργοισ απο καβσεηλ και αυτοσ επαταξεν τους δυο υιους αριηλ του μωαβ και αυτοσ κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ημερα της χιονοσ²¹ αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρασ και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ηρπασεν το δορυ εκ της χειροσ του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου²² ταυτα εποιησεν βαναιασ υιος ιωδαε και αυ

τω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις²³ εκ των τριων ενδοξος και προς τουσ τρεις ουκ ηλθεν και ετα ξεν αυτον δαυιδ εις τασ ακοασ αυτου²⁴ και ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεωσ ασαηλ α δελφος ιωαβ ουτος εν τοις τριακοντα ελεαναν υιοσ δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ²⁵ σαμαι ο αρουδαιοσ ελικα ο αρωδαιοσ²⁶ ελλησ ο φελωθι ιρασ υιοσ εκκασ ο θεκωιτησ²⁷ αβιεζερ ο αναθωιτησ εκ των υιων του ασωθιτου²⁸ σελμων ο αωιτησ μοορε ο νετωφαθιτησ²⁹ ελα υιοσ βαανα ο νετωφαθιτησ εθ θι υιοσ ριβα εκ γαβαεθ υιοσ βενιαμιν³⁰ βαναιασ ο φαραθωνιτησ ουρι εκ ναχαλιγιαιασ³¹ αβηλ υιοσ του αραβωθιτου αζμωθ ο βαρσαμιτησ³² ελιασου ο σαλαβωνιτησ υιοι ιασαν ιωναθαν³³ σαμμα ο αρωδιτησ αχιαν υιοσ σαραδ ο αραουριτησ³⁴ αλιφαλεθ υιοσ του ασβιτου υιοσ του μαχατι ελιαβ υιοσ αχιτοφελ του γελωνιτου³⁵ ασαραι ο καρμηλιοσ φαραι+ ο ερχι³⁶ ιγααλ υιοσ ναθαν απο δυναμεωσ υιοσ γαδδι³⁷ ελιε ο αμμανιτησ γελωραι ο βηρωθαιοσ αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιασ³⁸ ιρασ ο ιεθιραιοσ γαρηβ ο ιεθιραιοσ³⁹ ουριασ ο χετταιοσ παντεσ τριακοντα και επτα

Chapter 24

¹ και προσεθετο οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα² και ειπεν ο βασιλευσ προς ιωαβ αρχοντα της ισχυοσ τον μετ' αυτο υ διελθε δη πασασ φυλασ ισραηλ απο δαν και εωσ βηρσαβεε και επισκεψαι τον λαον και γνωσομαι τον αριθμον του λαου³ και ειπεν ιωαβ προς τον βασιλεα και προσθειη κυριοσ ο θεοσ σου προς τον λαον ωσπερ αυτουσ και ωσπερ αυτουσ εκατονταπλασιονα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλεωσ ο ρωντεσ και ο κυριοσ μου ο βασιλευσ ινα τι βουλεται εν τω λογω τουτω⁴ και υπερισχυσεν ο λογοσ του βασιλεωσ προς ιωαβ και εις τουσ αρχοντασ της δυναμεωσ και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντεσ της ισχυοσ ενωπιον του βασιλεωσ επισκεψασθαι τον λαον ισραηλ⁵ και διεβησαν τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εκ δεξιων της πολεωσ της εν μεσω της φαραγγοσ γαδ και ελιεζερ⁶ και ηλθον εις την γαλααδ και εις γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν και εκυκλωσαν εις σιδωνα⁷ και ηλθαν εις μαψαρ τυρου και πασασ τασ πολεισ του ευαιου και του χαναναιου και ηλθαν κατα νοτον ιουδα εις βηρσαβεε⁸ και περιωδεδυσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τελουσ εννεα μηνων και εικοσι ημερων εις ιερουσαλημ⁹ και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεωσ του λαου προς τον βασιλεα και εγενετο ισραηλ οκτακοσiai χιλιαδεσ ανδρων δυναμεωσ σπωμενων ρομφαιαν και ανηρ ιουδα πεντακοσiai χιλιαδεσ ανδρων μαχητων¹⁰ και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς κυριον ημαρτον σφοδρα ο εποιησα νυν κυριε παραβιβασον δη την ανομιαν του δουλου σου οτι εμωρανθην σφοδρα¹¹ και ανεστη δαυιδ το πρωι και λογοσ κυριου εγενετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυιδ λεγων¹² πορευθητι και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει κυριοσ τρια εγω ειμι αιρω επι σε και εκλεξει σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι¹³ και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω εκλεξει σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμοσ εν τη γη σου η τρεις μηνασ φυγειν σε εμπροσθεν των εχθρων σου και εσονται διωκοντεσ σε η γενεσθαι τρεις ημερασ θανατον εν τη γη σου νυν ουν γνωθι και ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με ρημα¹⁴ και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεσουμαι δη εν χειρι κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρασ ανθρωπου ου μη εμπεσω και εξελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον¹⁵ και ημεραι θερισμου πυρων και εδωκεν κυριοσ εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν εωσ ωρασ αριστου και ηρξατο η θραυσισ εν τω λαω και απεθανεν εκ του λαου απο δαν και εωσ βηρσαβεε εβδομηκοντα χιλιαδεσ ανδρων¹⁶ και εξετεινεν ο αγγελοσ του θεου την χειρα αυτου εις ιερουσαλημ του διαφθειραι αυτην και παρεκληθη κυριοσ επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω διαφθειροντι εν τω λαω πολυ νυν ανεσ την χειρα σου και ο αγγελοσ κυριου ην παρα τω αλω ορνα του ιεβουσαιου¹⁷ και ειπεν δαυιδ προς κυριον εν τω ιδειν αυτον τον αγγελον τυπτοντα εν τω λαω και ειπεν ιδου εγω ειμι ηδικησα και εγω ειμι ο ποιμην εκακοποιησα και ουτοι τα προβατα τι εποιησαν γενεσθω δη η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατροσ μου¹⁸ και ηλθεν γαδ προς δαυιδ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν αυτω αναβηθι και στησον τω κυριω θυσιαστηριον εν τω αλωνι ορνα του ιεβουσαιου¹⁹ και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ καθ' ον τροπον εντειλατο αυτω κυριοσ²⁰ και διεκυψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τουσ παιδασ αυτου παραπορευομενουσ επανω αυτου και εξηλθεν ορνα και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην²¹ και ειπεν ορνα τι οτι ηλθεν ο κυριοσ μου ο βασιλευσ προς τον δουλον αυτου και ειπεν δαυιδ κτησασθαι παρα σου τον αλωνα του οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και συσχεθη η θραυσισ επανω του λαου²² και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβετω και ανενεγκετω ο κυριοσ μου ο βασιλευσ τω κυριω το αγαθον εν οφθαλμοισ αυτου ιδου οι βοεσ εις ολοκαυτωμα και οι τροχοι και τα σκευη των βοων εις ξυλα²³ τα παντα εδωκεν ορνα τω βασιλει και ειπεν ορνα προς τον βασιλεα κυριοσ ο θεοσ σου ευλογησαι σε²⁴ και ειπεν ο βασιλευσ προς ορνα ουχι οτι αλλα κτωμενοσ κτησομαι παρα σου εν αλλαγματι και ουκ ανοισω τω κυριω θεω μου ολοκαυτωμα δωρεαν και εκτησατο δαυιδ τον αλωνα και τουσ βοασ εν αργυριω σικλων πεντηκοντα²⁵ και ωκοδομησεν εκει δαυιδ θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωσεισ και ειρηνικασ και προσεθηκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον επ' εσχατω οτι μικρον ην εν πρωτοις και επηκουσεν κυριοσ τη γη και συνεσχεθη η θραυσισ επανωθεν ισραηλ